Argu. i Alcib. pmu: regre supra. charta. q. k.l.

Voto.

Ex arg. in Alcibiade 2m: de

Definitio voti. Ptim ab Orpheo. Pti a Platone supta. Votu e ardes affectus rusti animi / deo dedicatus: et qd bonu videt exoptas: Huic affectui Zoroaster / et Orpheus suffumigationes / et thartes adhibuerunt: quoties ad 2a numina / preces digerent: Mercurius / ac Plato (cu supini numinis maiestate venerabat) eternas res rerum monas auferebat: solam et puram fragratiam relinquentes animi. In voto petendu Plato vult bonu: idq ex eo patet: q petitorem hac. poete ∧ ⊥ ⊃ lacedemonioru testimonio approbat: ea q tuta et prudentia / et imprudentia e putat: votuq hmoi et a quolibet / et se fieri posse: petitorem vo certi rda et ppu boni. tuc demu e secura: cu qs prudentia fuit conservatus (alias at periculosa): cu sq quid possedu est: qs noverit. Cu id noscet: cu qd bonu / qd inalu e intellexerit. Id intelliget: cu a nrte didicit. Discet: cu se ad illa gutit. Cognoscet: cu purgauerit animam / tenebrasq expulerit. Purgabit: cu seipm legitime phie dedicerit: Noscere ergo teipm / templo Apollinis est inscriptu: ne qs temere deu oraturus accedat: Quo at ordine Zoroe qua sit oradu: Plato indicat: qui in libro de pulchritudine. orate sic Socrates introducit. O amice pan / atq reliqua numina. date obsecro. vt inti pulcher efficiar: et qcqd mihi extrinseca adiacet. Ut ipse cis sint amica: sapiente solu / diuite puta. Cetu vo hq auri tradite: qtu nec ferre / nec ducere aliq q vir tras possit: ~ Quid petit Socrates: bonu. Qd bonu: sententia: hoc e divine vitatis ognitorem: qua dare solq deq pt: qua ami pe solq aig pulcher (i. tranq / purq / tridiq) valet: / Quid possit in pnis: vt. dignu sapia faciat. Temerarii naq hns e. munq aliqd (quo idignu e) pete. Qs dina sapia digna: q lumie eiq ferre paratq e. Qs patq: qui p qtinetia p: deinde p tpatia: postreo p sanctimonia (i. tiule purgatoria / purgatiq utute animi) sic aim expiaueit: vt pulcher (i. purg ordinidqq) euaserit: et utute ia exepla re (diuina. s. sapiam) sola. utpote tpe. sauz oim diuitiarz) optauit: Itrio Socrates deu prem oim / et ministros eiq amice aspirare petat: vt illoz benigno / propicioq fauore. purgatq euadat. Cozpozea vo et externa leniter petisit: eligens illa sic se habe: vt tranquilla puritatem animi. ito ipediat. Deinde (pulchritudie hac ia parta) optat. vt sapiam sola (i. dei ognitorem) e opulentia oem sufficientiaq estimet. solaq sitiat. postreo (quasi p atendita pata) fulgidu hoc aux divine sapie postulat: neq id suppe: neq remisse tu. Minima ppe vitatis ognitorem. ipati homes sortiuntur: summa et infinita. in seipso deq aplectit: magna vo et apla. vir tras adipiscit: Catu q hq auri postulauit: qtu solq ferre vir tras valet. Hoc equide e aux ignitu arbitroz: qd emedu Joanes Tapocalypsi prepit: Ex Alcibiade 2o de voto. Deinde o Alci. pratura accedis: Alci. Et maxie qde. Socr. Imprudentia. inter se plurimi partiuntur: et qui maioze sortiuntur imprudentie parte: insani / furentesq vocantur: qui vo aliqto minoze: stolidi / atq attoniti: qui at honestioibq vocabulis eade significare volunt: partim quide magnanimos appellant. ptim ieptos: qdam. nomalos / inocuos / et inexptos / et stupidos / re: Quz dete existimas: qnz agenda / dicendaq

[illegible]

ee: prodico at. timore idem et hoc: terrore vo minime. Nihil id refert (inq. o prodice) sed istud di va sunt
sup dicta: i volet, ne aliquis ad illa proficisci q metuit. du licebit adea, q minime timet: an fici neqt. sedm
ea, q ia gressiq: na q qs metuit. q stitit q mala ee putat: q nullq sponte ad illa descendit, et aspicit. que
mala existimat: hec q oib placuerut. his ita suppositis. (o prodice. inq.) et Hippia. pma eig. ffn sio
ne Protagoras cora vobis (tq vera) defendat: imo vo nuc no pma rinqt. n. prio. ex quiq vtutis ptibus

ignoscit. Alt. Eqde. Do. Cernis. f. tuti no ee. aut q offerit, temere acceptae, aut optae: siqs ptia ico moda subiturq sit. Multos at re ferre posseq. q cu tyrannide. i. pnti pati affecta essent. inq illiq adepturem arderet studio qtendissent. utpote bonu aliqd adepturi: pp tyrannide circumueti insidiis. periere: Quae. h. prudes mihi videt poeta ille. qui amicis ispicientibq vsq. (du eos videt et agrestes, et oratores. q illis minime qdueebat (cu tn eis vtilia videntur): p oib sic ait: Iupiter rex. optia quide nobis, et vouentibq, et no vo uentibq tribue: mala at postetibq ab abesse iube. Al. Cogito. qtu malu sit hoibq ignoratia: qniqde pp hac nos latet, cu male qd agiq: et quod deterrimu est: ob ea. pessima nos quiq pramur. Do. At forte q spia dicet. haud satis recte nos loq, du sit temere ignoratia vituparq, nisi her adiuriaq. qia, et hr ignoratia sit: Oreste putas, vnq mang illatuq. ig. a. fuisse matri. doner ea minime ignouisset: Al. No arbitror. Do. Neq. n. ille. qmq occurret mu lier: sed matre sua du taxat, me care decreuerat. Itaq hoibq sit affectib, et in iusde optoibq iuolutis. ig norae talia pstat. Vides ia. q igno ratia qdd. hoibq certo quodq modo dispositis, bonu qdd e. no at (vt tibi videbatur) mala. Al. Aparet. Do. mirabile dictu. videt sane. cete raq. cum sraq possessio (nisi qs sram optimi nacti fuit) raro qde videsse obee plerusq illi q sit hmoi scietis sedit. Quale cruciate ea putabis: c. q ex pitis sagittariis, et tibicinibq athletibq, ac ceteris artificibq constet: sint isup admixti, militare calletes arte, et q ad iteime du sint prompti nerno iplati ob eiusdu rex administra toes: desit at optimi illiq artis sciae. et i. q nozit qn, et ad que. vnoq. illoz vti pstat. Al. Ignobile. ee. Insa nu qdda mihi videtur, teme deu priari: ar diligenter qsiderandu. ne qs seipm lateat, mala petes, du bona se putat orare. vt paulopq, ad gtra tia vota se tnsferat. Do. Scene pru detior nobis, poeta (q i pn. disputatoib metione fecq): q probat. malq etia ab oratibq abee. Lacedemonii cq, sine hac poeta imitates, seu ex seipsis adiudicates) idem votu tu putatim, q publice seruat: oratores, deos. pul chra cu bonis sibi tribue: nec plura illos precaq qs audiret. Neqq tn ad her vsqq tpa. minq q ceteri hoies, felices sit. Diqd at illis vnq minq pspe succes sit: no e ozo illoz i causa: qnquide i duis e (vt arbitror). q pramur: tri buc, l'cotra. h. Neqq. n. eig modi e dei natura. vt dicat. [redacted] muneibq, qadmodu iprobq fenerator. Ded nos minuu deliraq: siqu nos lacedeonios pp muneq. acceptiores deo ee ducq: eterni que eet. si deq ad donaia, et sa crificia ura respiret potiq. q ad aim: vtq iusta, sactq qq sit. Ad que eqde deu arbitror multo magis attede. q ad mlti supty pompas atqq sacra: q nihil phi bet cu. q milta i deu, hoiesqq pertinuit. (seu puatq sit, sine resp.) sutulis anis pfire. Deq at (vtpote a muneibq iorrupta) sunit her oia. Vnde pspiciu e: et apud deu, et apud hoies sane metis. iusticia, et prudetia pcipue honoraj: Prudetes at iustiq sit: qui sciut. q erga deu, et hoies agt atq dice decrat: Recordaris dixisse te i pluria dubitatoe discrimineq usai. ne teipm lateres. cu mala qnq pp boia optares:

morum

nulla tale ee, qd est alia. et vna quaq; propam habe potestia; no hor exigo nut. sed qd postea dixit. Inqit. n. i sequentibus quoz virtutis ptes satis iuste propinquas esse: vna vo illax (s. fortitudine) a reliqs loge differre. Quod inde conuiri posse dicebat: q pleriq; inueniretur fortissimi viri. q tn prophanissimi, iustissimi, iuqtissimi, et sipietissimi essent: ex quo patet volebat. fortitudine ab oibus aliis virtutis ptibus pluriminu differre: Cuiq ego in su. statim vehemeter su admiratus: multoq; [fol. pced. i mg. if. .y.]

Al. Mernini. Do. Mihi q opeprium videt. ee. qete age: na ozoe lacedeoniozu. pp magnanimitate (id. n. nomen honestissimu est oim. qbus isipietia significatur) no existio vti te velle. Quare nite e exspectae: doner discat. qadmodu ad deu, atq hoies. habe se decet. Al. Dic to Socrates. C. zo. b. Arg. in Minoem: l de lege:

.zo. .b. Minos de lege regit: vt. ad lex coit, quot eiq spes, vni sit. paucis applicdag:. Diqs platonis vba. i hor libro, de lege. et in libris de legibus. nemo de rep. diligenter adiutat: sic lege. vniusali definitoe describet:. Lex e ua gubernadi ratio: q ad fine optimu, p como moda media, gubernata dirigit: tnsgredienti pena, obedienti pmiu. statuens: Quo fit. vt institutoes principu (cu vero sit. nec ad optimu, recto calle pficiscit) leges minime sint: sed decreta, edicta, instituta. potiq sint, q leges. A lege naq; legitimu. a legitimo, iustu. a iusto, bonu, rectu, vezzq opa sepenuo notat: pulcra lege, vera, bonaq; ee. nite est. Deqt eria. vt lex eterna sit, ar penitq immutabilis. et apud oes gentes eade de eisde (si no va sit): naque, tpibus, locibusq; et opinionibus pmutat. no lex, sed institutio nuncupat.

.c. V. Legis at spes (vt ex Timeo, plezozq, et Gorgia. collegitur) atuor sit:. p. diuina: qua, prouidetia plato vocat. Z. celestis: qua, fatu. Z. mouens: qua, Natura. q. huana: qua, prudetia naturale:. p. i mete diuina: qua Saturnu lege. Orpheus, et plato ee volut. Z. in supiore aere mudi pte: qua Jouis. Z. in monete, i hoe q illiq potestia: qua pme Veneris. q. sive postrea. i hois mete: qua Z. Veneris lege vocat:. p. a summo bono (qd sup mete est) profluit. Z. a mete, et summo bono. Z. a summo bono, mete et vniusali aia. q. a summo bono, i tide, et mete, et aia:. Oes vo ad ipm bonu, iterq reflectut. p. in ideis. circa summu bonu. sup roes. Z. in roibus. circa ideas sup semina. Z. in seminibus. circa roes supra fozis. C. in notoibus. circa roes. sup arto, et artes: qua regia lege appellat supni regis imitatrice. V. Unde vo lex profiscit: ex iis q dicta sit. elicitur: ab ipso qpe rex pnc. oes: sed vaio mo (vt dictu est) manat:. V. Quaobre oes illustres gdtores legu. uectione legu. i deu:. sed p diusa noia, atq media retuleruit:. Zozoaster Bractrianis, p sibq leges trades: in Zozomasim:. Trismegisto Egyptiis: i Mercuriu:. Moyses Judeis: rectissime in patre totiq nature deu:. Minos Crete sibq: in Jouie:. Charondas Chartaginensibus: in Saturnu:. Lycurgus lacedemoniis: in Apolline:. Draco, et Solon Athenienses: in Minerua:. Pompilius Romanis in Egeria (ae):. Mahometus Arabibus: in Gabriele:. Zamolxis Drythis: in Vestam:. Plato in Magnesiis, et Diculis: in Jouie, et Apolline:. Arcadibus aut et Thebanis, et Cyrenaicis leges postulantibus: denegauit. (Egeria fuit Nimpha nemoris Aricini. et vxor Numę regis: quo mortuo. ipsa (pre fletu) vsa e in fonte: vt fabulat Ouidius. iii. Metamoz.:. Aricia fuit vrbs in latio. post Albanu mote. in Appia via. distans a Roma stadiis .ibo. Inde Aricino. a. u. C. Minos: Do. Ordina lex apud nos est: Mi. Apparet. lege, mutatis institutis ee. Do. An no pulcherrimu qdda. lex, atq iustitia. Mi. Dice:. Do. f. Rone

(fi proozdinin) quodlibet [illegible] .zzi. [illegible]

n. nomē [illegible] voluptatis loco suscepit l. s. / bonū: idcō indebit illi victū a bono: Cur si ille (q nos
interrogat) q tumeliosa forte vir sit: ridebit nos, et dicet, q̄ absurdū ē q̄d dicitis? Si facit quis mala
(scies mala ēe) cū nō oporteat facere, vitā a bonis: an bona hēc digna sūt vt vincat, vel nō digna? Non
digna dicēs: neq; n. aberrasset ille, quē dicit a voluptatibus superari: Ad hēc ille: Quōmodō bona idigna sūt, vt
mala vincant, vel mala, vt bona: nūqd ob aliud, q̄ cū hēc maiora sūt, illa minora? l. plura hēc, illa pauci-
ora? Nō habebit pter hāc causa alia: Addet ille. Constat ia q̄ superari hoc dicitur. loco exiguorū bonorū
decreta, quēdā bona: nōnulla etiā mala sūt? Mi. Dūt certe. Do. Lex tū
[illegible] mala nō erat. Mi. Nō certe: Do.
[illegible] nō ē ita simpliciter asseredū est:
[illegible] legē ciuitatis institui ēe. ¶ Veritā
[illegible] opinio quēdā, lex mihi q̄ videt. Cūq
[illegible] prauā opio minūe sit, an nō pspicuū
[illegible] siquidē est opio, plā opidem esse? Mi.
[illegible] Constat. Do. Ipsa vō opio: nōne va
[illegible] opio est? Mi. Est. Do. At opio va.
[illegible] vitatis iudicio? Mi. Certe. Do. Lex itaq;
[illegible] vitatis iudicio ēe vult. Mi. [illegible]
[illegible] apparet. Do. Quis optīe corpibus
[illegible] aliūde ēt: nōne aggrua
[illegible] adhibēnouit? Mi. Ipse. Do.
[illegible] institutōes optīe. Et q̄nīz circa hēc
[illegible] legitīa magīe: is legis editor, q̄ad
[illegible] hoīm optīe sūt? nōne regī?
[illegible] leges, aīb hoīm optīe sūt? nōne regī?
[illegible] Sed nū referre potes? c. Quis
[illegible] ex ātiqs regibus legis editor optīa
[illegible] fuisse fert? cū adhuc (tū diuīne) insti-
[illegible] tutōes extēt? An nescis, q̄ Graecorū
[illegible] gētes, ātiqssīs vtūt legibus? Mi. For-
[illegible] te Lacedemoniōs, et Lycurgū (Lace-
[illegible] decōiorū legū latorē) dicis. Do. At
[illegible] hēc institutā nōdū forte tractōs ā-
[illegible] nos p paulo plures ipleuerūt: nec
[illegible] nō ā ex ill potiora sūt (vīm habuerūt)
[illegible] nostī. Mi. Ex Creta ferūt. Do. Hīs
[illegible] q̄ apud eos pstātissīt reges extite-
[illegible] Minos videlicet, et Rhada-
[illegible] mānthus (Jouis et Europe filii) qui
[illegible] he leges sūt: d. Et nūc ia quōmodō
[illegible] Homerus, Hesiodusq; Minoem ipm ex
[illegible] tollūt. Hāc de causa referā: ne āplus
[illegible] adūsq; eū obloquāris. Sīa Homerus
[illegible] vbi de Creta mētione facit, q̄ ēet
[illegible] populosa, et i ea nonagīta vrbes:
[illegible] iter illas (inquit) ē Cnosos, apla
[illegible] ciuitas: in q̄ Minos regnūit: nouē
[illegible] annis Jouis Minoem mortuo
[illegible] q̄ aliās iudicātē, aureū septrū tenēs,
[illegible] iduxit. Minos itaq; ānos nouē Jouis
[illegible] antēq; erudiendū accessit: vīm et didicit,
[illegible] et inde cētōs dorūit, q̄ ab Jove acce-
[illegible] pāt: ~ In Creta, iter cētās Minois
[illegible] ipsīq; leges hēc extāt, Rē iuīcē quo-
[illegible] tētis ad ebrietātē: Rhadamanthus vō.
[illegible] vir q̄dē bonus extitit: a Minoe siquidē
[illegible] structus ēāt. nec tū regīa disciplīna
[illegible] oēm: sed regī tūm mūstrāē iudīcīs di-
[illegible] dīcit: vīm iudex pītū appellatus ē: Hesio-
[illegible] dus ptēā silīa quēdā: ipm Minoem iudīcāt.
[illegible] ingēns (cū nōīs illius mētione fecisset)
[illegible] Qui mortalibus regibus pstitit, pluribusq;
[illegible] gētibus ipauit: sceptrū Jouis lētus, q̄ nū
[illegible] tātes regebat (Hīc ite sceptrū Jouis
[illegible] nihil aliud vorat, q̄ Jouis doctrīna: qua
[illegible] Cretā oēm modabat.): Q̄ vir bonus
[illegible] atq; legitīa fuit. leges eīs argumēto
[illegible] sūt: q̄ immutabiles pseuerāt. vtpote ēa
[illegible] ciuitatis gubernatōe repta. ¶ Age
[illegible] itaq; siqs nos rogēt, Conditor legū.
[illegible] (cūrta corpis valetudinē) q̄d corpī adhi-
[illegible] bet, vt bona valetudinē tueat: rīnde-
[illegible] regī vtiq; recte ac breuiter, q̄ nutrimē-
[illegible] tū, et exercitiū. tū intendēs, tū remit-
[illegible] tēs. atq; ita corpus cōponēs. Mi. Probe: Do.
[illegible] Di post hāc itēr q̄rat, latōr legū ad
[illegible] aīam pīnetīū. q̄d illi adhibēs, melio-
[illegible] re effīcit: q̄d nos huic potissīmū īn-
[illegible] debīs? Mi. Quid dīcā nescio. Do.
[illegible] At turpe nimīū, vtriq; nrm ēsse:
[illegible] si q̄ sibī ipsīs bona, malave sūt, igno-
[illegible] rāē: q̄ vō ad corpus, et ad alia pīnēt,
[illegible] ignoscē videātur? ¶ Arg. i Euthy.
[illegible] phronē: l. de Sanctitate. h. regāre in
[illegible] hoc libro. sup. u. i.: ¶ i. zz. b. Eu-
[illegible] thyphro: l. de Sanctit: sup. iz. b:

maiora, mala sustipe: Hec itaq; sic se habeat. Multeq; g hec noia, accipiaqq; ad eade, uicudu, ac tristie, gi
centes: hoiem agere tur dicq; mala, dicq; nur tristia, scilet tristia ee, a voluptariis supatu, talibq; sq ut victoria sit
indigna. Que vero alia inest ad dolore indignitas voluptati: cu exa ssq; iter se, atq; defecto? hoc e cu inter se
hec maiora, minora ve fiut, plura ite, et pauciora, vehemetiora q; et remissiora: Siquis at dixit, Alt
multu differt (o Socrates) voluptas pns, a futura voluptate, atq; molestia: dica [fol. 427 Pred. i mgr. i Core. V.]

.zq.f. [C. zq. f. Arist. in parmenide: vl de Uno, rex oim pn: l de Ideis:]

Qn plato p oes eig dialogos totig sapie sesit semina: i libris de Rep. cuta mozalis phie ista collegit: oem nallu rex stiam i Timeo: vnu ista in Pmenide qplerq; theologia. Hic. n. diuq; plato. de ipo Uno subtilissie disputat: qadmodu ipm vnu, rex oim pn m e: sup oia, oiaq; ab illo: quo pacto ipm exet oia sit, et in oibq: oiaq; ex illo, p illud, atq; ad illud. At hq (qd sup centia est) Unig itelligetia, gradatim ascendit: Vnu qpe in triplice ordie reptur. In iis q fluut, atq; sensibq subiciut: et sensibilia noiant: In iis eria q sp eade st: et itelligibilia nucupat. no sensibq aplicq, sed sola mete pripienda: Ner in iis tm. vez eria sup sensu et sensibilia, itellectuq; et itelligibilia. ipm Unu existit: Quaobre i hoc dialogo, Zeno Eleates. p. Pmenidis Pythagorici discipulus Unu ee i sensibilibq probat: ondes q si her mlta eent (nullo mo, Unig na pticipatiq): errores plurimi segretur: Dein Socres (Zenoni no repugnas quide, f eu altiq elenas) ad gsidatoem Unig, et vnitatu (que in rebq itelligibilibq insit) pducit: ne i hoc vno (qd sensibilibq inest) mozet: ex hoc igit ad Ideas inestigadas pueniut: in qbq rex Unitates gsistut: Postreo Pmenides ipse senior (haud quaq Socrati gtradices, sed ichoata gtr plato em eig absolues) integra Idearu explicat ione: Vbi qtuor de Ideis qoes idurit. p. vtru sint. 2. qr idee sint, et qr minie. 3. quales sint, quique vim habeat. 4. quo ab iis q infra se st. pticipet.

Hic ia ad vnu (qd sup itelligibilia, et Ideas existit) a trendit ipse: noueq; de illo suppositoes adducit: quiq; si Unu sit: qtuor. si no sit Unu: quidq; quid vtriq; seqt: Hec vo suppositoes a triplici Unig, et duplici ipig q. no ee partitoe ducit: Unu qpe triplex, sup ee, in ee, sine, cu esse post ee, sub ee reptu: Ipm vo no ee. geminę gsidatoi subiicitur: aut. n. nullo mo ee: aut ptim ee. ptim no ee, qs cogitat. p. itaq; sup positio, trtat, si Unu sup ee existit: quid circa illud ad ipm, et ad alia seqt: 2. si Unu cu ee est: quo se habet ad seipm, et ad alia: 3. si Unu sub ee poitur: qd illi ad seipm, aliaq; gtingit: 4. si Unu sup esse gsistit: quo se habet alia, et ad se, et ad Unu: 5. si e illud Unu qd cu ee loqt: qd aliis ad se, et ad illud am dit: ex notis i mgre. Hic videt de fite vna alia suppositio. q dicit, si Unu sub ee ponat: quo se habeat alia, et ad se, et ad Unu: 6. a. Alias. n. Di no e Unu (ita vt ptim sit, ptim minie sit): qua se roe ad sese, et ad alia habeat. 7. a. Di no e Unu (ita vt nullo mo sit): quo pacto se habet ad seipm, et ad alia: 8. Di no e Unu (ita vt pti sit, ptim no sit): qd aliis ad se, et ad illud eue niat: 9. si no e Unu (ita vt nullo mo sit): quid alia ad sese, et ad illud denique patiat: In iis oibq gnatim trendit Pmenides potissimu hoc asserie. q Unu, oim pn m sit: eoq; posito, ponat oia: sublato at. ite rimat: Itaq; i pmis quiq; suppositibq: quiq; rex gdq (posito vno i ordie rex) tradit: In quatuor vo seqtibq: i quirit. qt absurda, quot errores, qtaq; mala. (ipso Uno sub

[illegible]

tu vnicuiq; digna :- Hi facto gilio · ex eoi cōsensu · has Delphici Apollinis tēplo pmitias sapie dedicarūt : q tēplo iscrī
pte · ab oīb celebrat / Cognosce teipm · / Nihil nimis :- Iet ob eā causā refero : vt pateat eā ipsē phie fuisse figu
rā : Iacet decōnicū · s · quodda (vt ita dixeri) breuiloqū :- Atq; et Pittaci ipm hoc dictū circūferebat a sapientibq celebra
tū :- Bonū manere / difficile ee · tr̄ ·) :- ·98· c· Do · Atqui et ipse nūc illa · de qbq pmo interrogaui · rursq; partim abs te mihi in mēte reduci · partim coī iudicio discuti · Erat at talis (vt arbitror) qstio /

lato) sequat̄ :- Ba · ex supioibq quī
q · de vno supmoq deo disseit : quo
procreat / dispoitq deoz seqtiū oz
dines · Za · de singulis deoz ordi
bus : quo pacto ab ipso deo pficiscūt.
Za · de diuinis atib · Qu · de iis q cir
ca matia fiūt : quō a supnis cau
sis producūt · Ha · de matia p̄a
q admodū suapte natura · spez
e exps · et ab primo vno depen
det · Illud ī sup adūtendū est.
hor dialogo · cū dicit · vnū · py
thagoreoz more · qq suba (a ma
teria penitq absoluta) signū firai
pt : vt deq mēsiaia : Cū vo dicit
Aliud / et Alia : tā mā / q illa q in
matia fiūt · itelligē licet :- His q
pmissis et seruatis : ad ipm dialo
gū veniāq :- Cephalq · Adimantq ·
Antipho · Glauco · Pythodoro · Do
crates · Zeno · parmenides :- Cep.
Cum domo e Clazomenis Athe
profecti essēq rr̄ · Dor · Quo
d dicis o Zeno / Qa si multa sīt ea
oportet illa · silia / et dissilia
ee : hor aut ee ipossibile · Za · Si
multa eent : ipossibilia ista agerent,
Sut aut her ascripta i suffragiū ·
Zenonidis · adūsq eos q illū carpe
rent / Dicetes : sīqdē vnū sit oē :
ridicula plurima huic optori / ac
eiā repugnātia / sibi penitq eue
tura · Iet quoq scripta eos qui
multa ee volūt · ipugnat / ac plu
ra obiicīt : vt pateat multo ab
surdiora ex optoe illoz seq (q · si mul
ta sint) : q ex optoe Zenonidis
(q sit vnū) Ce ideis :- Do · Putas
ne ee ipam (p seipam) spem quā
da silitudīs · et huic alia quada
strania dissimilitudīs spem : iqbq

duobq et ego / et tu pticipeq / et alia
· f · pme · Tu (vt dicis) seoz sū qdē
ipsas spes discreuisti / seoz sit eiā spe
bq pticipatia · videt̄q tibi qdā ee
ipsa seoz sū silitudo (q et nos pti
pes sūq) : Sīqd spem hoīb seoz sū
a nob / et cetis eiadē gnis · et ignis
eiā / et aque spem :- Depe nūc iqit
Dortes) i hac tu abigunitate versatq :
vtq de iis pinde / vt de supioibq dice
dū sit · an sētq :- / Vtq de iis eiā
dubitasti (o Dortes) q ridicula forte
qb putet · sicut de pilis / lutoe / et
aliis ignobilissīs rebq atq vilissīs · vtq
ponēda sit hoz trāq sepāta spes · aliud
quidda ab illis existēs · siue no : Nullo
pacto (inqit Dortes) · sed her q videq /
her et eent : spem vo quada illoz ee
putāe · forte nimis ridiculū eet :- Ve
Nōne qdēq spei pticeps fit · l · tota spem /
p pte accipit :- Si tota : vnū q et
idem / i multis seoz sū positis · totū sū
vnū eit : atq ita ipm a seipso seoz sū
existet : Si pte :- Voles ne (o Dortes)
vna spem re vera diuidi · ac eiā vna
ee : Nullo mo · Zb · b · Vez sit ista
mihi se habe videt̄ : has qdē spes / tq
eē plaia i natura qsistē : cetera vo iis
silia fiei / atq ee simulachra : nec alit
ism spebq pticipāe · q q illis silia fiūt
Ne hor no : qa eet gresq i similitū · Si
quid · n · (vt ais) spei sile e · nā possibile
e · spem ipam / no ee silem eiq / qd ipi sile
frm e (qteng ipi frm e sile) : Dice at
none vniq eiadē spei nitario pticeps
e · q et illud / cui sile sit : At quo silia
pticipāta silia fiūt : none illud / ipsa spes
eit : Qio : Sio q pt qdē spei sile ee · nec
spes alti : nā pt ipam spem · spes alia
sp eingēt · rr̄ : Sio q p silitudīne · cetera
spebq pticipāt : sed aliq qdā ptea gredq

Zb · b

Vtq; sapia / tpatia / fortitudo / iustitia / sanctitas · quoq; noia eigdē rei sūt: an vnicuiq; hoz noim-
subsit propa queda entia / et res qda vim propā hnt · adeo vt nō sit vnū / qd e aliud · Dixisti huc · neq; vnū rei
ee her noia: sed singula noia · rebus singulis ad hibei · rē: · pro · her oia ptes virtutis ee dico: ex ābo · ātiorē satis i-
uire gsiles sūt: fortitudo aut loge ab aliis differt · Repies · n · nonnullos hoies iustissimos / propiissimos / in
tpatissimos / iptissimos: q tn ceteris fortitudie pstat: · rē · · f · Cōfigit · Require fo · pred · in ingie ī seiore · 8 ·

e ptiripadi modo · Apparet: · c · Ar-
bitror (o Socrates) et te · et quevis aliū
(qcūq; entia quada tqz ipam sedm se
ipam existēte ponit) nulla nobis in
ee spem · gressuz · Quo · n · pacto (iqt
Socrates) ipsa sedm seipsa est: · Recte
loqris · Rone q ātiz ex ideis iuire re
spicit · q sūt ipse · ad seipsas entia hnt:
nō at ad ea q circa nos sūt · seu simula
chra / sive quocūq; illa āspia nonet-
ābo nos ptiripates / figula ee denoia
mip: · Que vo circa nos sūt illis eq
uoca · ipsa sūt ad seipsa / nō ad spes sūt:
et suipsoz: nō illaz · qcūz rursq sūt
nuncupat: · Cum q gessi suq · neq
spes illas ad nra vim hze / qua hnt
neq nra eria ad supna · rez vtraq
ad seipsa / referri: ergo si apud deu
supma ipsa dnatio est · ·
ipsa sria · · nūq
aut dnatio ipa nos dnabit: aut ipa
sria nos / l' aliud nroz ārq ggnoscet: ·
· e · At nōne mirabilis hic sermo
videbit · siqs deū ggnitoe / nroz
puaueit: · Her ādē (o Socrates · iqt
Pmenides) a liaq pt her mlta
nire e spetq cōtingē: siqdē he rez
idee sint · et aliās ipam quada
vna quaq spem determinet: · Vnde
vacillat āsquis her audit / ac dubi-
tat · ne forte idee nihil sint ord: ·
l' si sint: nīre eas ee huane natu
re ignotas existimat · Et mirr e · q
sit incredibile / et viri admodū ingeni
osi prope posse · q sit genq ādda tqz /
et ipsa sedm seipam entia · ·
: nec nō
mirabilois viri officiū e · her postq
tuenit aliōs docē posse: · Vezūtū si
ās ēditis rōibq motq · spes rez ex
istētiū auferat · neq spem ipam a
nigcūq distinguat: · haud sane re-

pict · quo gūtat itelligētia · cū nō p
miserit idea vnigcūq rez existē
tiū / eadē sp existē: et i hūc modū
dissereādi facultate eria funditq eū
tet · Tale quada rōem tū q prīpue
sensisse · mihi videris: · Vera diris
pme · Sed eria illud tūū adisq Zeno
ne dictū · miratq sa / cū dicēs · nō in
ūs q oculis pripiūt / corūq errōe · co
gitatoem sistē oportē: sed ad ea qsē
de · q ās maxie rōe gphende / ac spes
ee putniet · Et probe ādem dixisti: ·
Est at pt her · illud eria observiadū: ·
vt nō mō · si est aliqd / supponas · ac
deinde q pueniūt ex suppoe qsideās: re
rū eria · si nō sit / idipm / supponas · si
pfectiq exercitai voluerīs · g · Sed cur
ipse nō suppoīs aliqd / illud eo mō pcur-
res: · vt claiq itelligā: · Obsequedū · h ·
ee iudico · rndit pme · : cū et Zeno
roget · An vultis · a mea suppositoe in
pmis exordiar · de ipso Zeno suppones:
sive vnū sit / sive nō · qd acidat: ·
exorsq īnqt Zeno · Quis mihi rn
debit: · Parata sū (o Pmenides) Aristo
teles inquit: · Prima suppositio: ·
· a · Age igit / Si vnū e: nō
vtiq mlta eit ipm vnū · At quō:
Neq g pte ee illig aliqua · neq totū
ee ipm oportet · Cur na: · Qs vtiq /
totiq ps e · Est: · Quid vo: · Rone
totū est / cū nulla ps deest: · Ergo:
Vtriuq g ipm vnū ex ptibq eet /
totūq existēs · ac ptes habēs · Nīre
e: · Vtriuq rursq ipm vnū / mlta po
tiq / q vnū eet · Ocz: · Oportet aut
nō mlta / sed vnū ipm existē · Oportet
sane: · Itaq nec totū eit · neq ptes
habebit: · si vnū fuit ipm vnū · Non
certe: · Si nulla habet pte: nec
pn' eria / neq fine / neq medū ha
bebit: · ptes · n · ipsiq / her eent · pro
be: · Quēcūq ēria / et finis · termū

habet: · Ergo · Ergo · Ergo

ee · l' ex hoim cetu / vitaq; exterminari : ~ Ex his sufficiēter ōnsu puto · q; meito quelibet (de re ciuili) gsultore
admittu: q; ōtutis hꝰ corpore quelibet ee censeat : ·:· Qz at ōtutis neq; inasci / neq; sorte gtingere putet · sed doctrina
et studio gparai : deinceps conabor onde : ·:· Nemo ob ea mala, q; l' natura, l' casu fieri putat, surrenset alicui, l'
obiurgat / vel edocet / l' punit eos (q; hisce malis pnsuꝫ) ne tales sint : sed oes potiꝰ miseratur / ceu deformes / par-
uos / valetudinaios homines : nā qs adeo demes · vt hec corripiat : Intelligut sane (vt arbitror) oes · hec mala / corpq; tot

Infinitū : ·:· Ergo et absq; figura : neq; · n · rotūdi / neq; recti pticeps
Cur : ~ Rotūdū porro id est · cuiq; extrea vndiq; a medio eq distat.
Rectū vero · cū medium extre-
mis vtrisq; e regione e · Dic e : ~ Nōne
ptes habet ipm vnū / mltaq; eet : si
recte / l' circulais figure eet pticeps :
Ro quide : ·:· Idcirco neq; rectū est / neq; rotūdū : cū ptes eria nullas ha-
beat · Recte : ·:· Materia cū tale sit.
nusq; e : nā neq; in alio / neq; i seipso
ee pt · Rua ob re : ·:· Di i alio eet :
circulo quoda / ab eo / in quo eet. qclu-
det · passimq; ab illo / ar mltis pticis
tāget : At cū vnū / iptibile sit / et ro-
tunditatis exps : possibile e / mltifa-
ria circulo tāgi. Impossibile : ·:· Din
in seipso eet : ipm seipm gplectet : ~
nō aliud qdda / q; ipm met : siqde in
semetipso sit : nō · n · pt qm i aliquo
ee : quī ab illo eria gphēdat. Impossi-
bile certe : ·:· An nō aliud qdda eet ipm
vt gphēdēs / aliud vt gprehesu : nū
q; · n · idem ipm toto · vtraq; her sil
patet / et aget : quo fit : vt ipm v-
nū / nō vnū vlterius / sed duo sit. Est
vt dicis : ·:· Rusq; g e ipm vnū : qnqde
ner i alio / ner i semetipso. e. Rusq; :
ne · h. An possibile e · ista circa ipsū
vnū / sit se habe : Non · vt mihi videt : ~
Z. Suppo : Vtis ne rr : 28 · a · 28 ·
Rursq; itaq; dicū / vnū si est : qdna
gtingat · Age id adute : ·:· An non
nere hac suppoein · ipm vnū eigre
modi pducere · quasi ptes habeat :
Quoniā nō : ·:· Ihor. Hi ipm (est)
de vno ente dicitur · et ipm vnū
de ente vno : est aut idem entia /

et vnū · eodē vno ente / qd suppositū) : ~
nōne nere est · totū qdem vnū ens
ipm ee : eiq; ptes · tū vnū / q; esse
existē : Nere : Utq; vo vtraq; hac
ptiū ptē dutaxat appellaq; : an ptē /
totiq; ptē pdicae oportet : Toti : ~
Totū g e / qd vnū e / ar ptē habet.
Penitq; : ~ Quid at · nū hꝰ ptes vniq
entis · s · vnū / et ens · ita sein vice de-
serūt : vt ipsi enti vnū · et ipsi vni
ens desit : Nō certe : Igit vtraq; pb.
et vnū sit / et ens gplectitur : adeo
vt pb qlibet · ex quabo salte pticulis
gstituat : et sedm eadē rōem · qcuq;
pticula ocurrit : vtraq; sui ea clau-
dat : et eent vnū sū ens : et ens / vnū
mutuis nexibus aplectūt : vnde cū v-
biq; / in quibus pticula duo emergūt :
nere est nūq; vnū existē · Qid : ~ Nō
ne hac rōe · vnū ens / infinita mltitudo
eit : Videt, rr. · e. Materia ex eo
q; oes ptes / totiq; ptes sit : terminatū
sedm totū / vnū eit. An nō gphēdūt
oes a toto pticule : Gphēdūt : Qd
aut gphendit / terminū est : Est : ~
Proptea vnū ens / vnū quodamo
et mlta : totūq; / et ptes : nec nō fi-
nitū / et mltitudie infinitū. Apparet : ~
Nōne cū terminatū sit · extrema q;
habet : Terminū est : Ptea si totū
e : principiū / mediūq; / et finē habebit.
Nū totū aliqd absq; iis tribus reperi
pt : Et si qd eorū ab eo qd vnū distat :
totū ne vltcīq; eit : Minime : Qua
obre · principiū / mediūq; / et finē
vnum habet : habet : Medū vo
equo ittuallo / ab extremis vndiq; di-
stat : nō · n · aliter eet medū : Nō
certe : Ptea cū tale sit vnū : figure
cqdā pticeps e · seu recte / sīue rotūde /
sīue alteriq; ex vtrisq; oposite · pticeps

raia (natura / fortuna) q̃ hoibꝫ prouenire: ¶ Ctra. vo. cū mala qdā adee cuiq̃ ex studio / qsuetudie / et doctrina
existimat: tūc indignatur / increpat / atq̃ punit: ex quo nuo ē iūctab / et ipietas / ar sumati qcqd cuiq̃ vir
tuti repugnat: q̃ idcirco q̃sq̃ passim danat et corripit: q̃ de industria atq̃ disciplina. tā cotraia pramitab / q̃ cui
lib vto adueniat. / Di. n. punitoib ꝛtēione q̃sideraē voluit (Socrates): ex eo q̃ itelligēs. q̃ hoies virtute, studio co
parari putat. nemo. n. pteriti qra punit: et ea mēte iustos affligit penis. q̃ iuriati sūt: nisi qs tū brutū p
cutiat: Verū qui rōne / Reqre fol. pred. i margie i fiore. ▷ /

429

pcul dubio: / ¶ Quiēcia si hymoi est:
ipm in seipso, et i alio eit. Quona
pacto? / ¶ Quelibet pb i toto ē. ner
extra totū / penitq̃ ylla. Esto: / Sigu
le ne pteb sub toto claudūt? Ita: /
At vnū / cuite sue pteb existit: ner ad
plq̃ / l' minq̃. q̃ vniūse. Dic ē: / So
ne et totū vnū est? Quid ni? /
Di oes pteb toto claudūt, estq̃ oia
vnū / et ipm totū: q̃tinet? at sub
toto singula: ab vno vtiq̃ vnū qti
nebit. atq̃ ita vnū ipm i semetipso
iam eit. Videt: / ¶ Vezrin totū
i ptibq̃ minīe est: neq̃ i oibq̃. neq̃
in aliq̃. Di. n. i oibq̃: nīm est / et
i vnq̃. Et si in vna quadā nō sit:
i cūctis ēe nō potit: / Di at hoc
qdē vnū / cūctis qstat (et i eo totū
qdā est) / nō vno
quo pacto āpliq̃ oibq̃ eit vnū?
Nullo: / Ded nihilo magis. i ptibq̃ qdā
eit? nā si in qbqdā / totū i sit: zz.
maiq̃ in minori eit? Id at si possibile. g.
Impossibile
et ex qnti. i seipso:
¶ Qui
q̃ totū, ner i pluribq̃ / ner i vna / neq̃
eriā cūctis ptibq̃ insit? an nō nīre ē
ipm ēe si alio quodā / l' nusq̃ existit?
Nīre. / ¶ Sone si nusq̃ sit: nihil peni
tq̃ eit? / ¶ Et tm cū totū sit. neq̃ sit in
seipso: restat. vt q̃sistat in alio? Pe
nitq̃: / Qua q̃ p
Vnū / totū ē: i alio est? /
Qua vo. oia / pteb eiq̃ sit et ipm cūcte
pteb: i ipm i seipso: Ideo q̃ nīre est. / V
nū / tū in seipso: tū eriā i alio ēe. Pro
cul dubio: rr: / ¶ Zq. h. Quād et
tpe ptcipat vnū. estq̃ / et fit iuniq̃
ar senig / seipso / sil et aliūb? et rursq̃

cōtra. ner iuniq̃ / neq̃ senig seipso
l' aliūb dū ptcipat tpe? At quo id fiei
pt? Esse pzofecto illi qpetit: siqdem
vnū est. Cōpetit: Ipm ēe at. qd a
liud ē q̃ ēentie / cū pnti tpe ptcipa
tio? q̃dmodū ipm erat / cū ptito.
et ipm erit / cū futuro. ēentie ipsiq̃
cōcatio? Istuc ipm: Ergo si ipso ēe
ptcipat: nīre i tpib q̃ ēe ptcipb.
Simiz: Sone fluctib tpis? Certe:
De q̃ senig seipso fit: siquidē sdm
tpis pcurrit. Nīre: Recordamur ne
q senig sē fit senig eo / qd iuniq̃ fit.
Recordamur: Sone q̃ postq̃ vnū
seipso fit senig? seipso dū iuniq̃ fit.
fit et senig? Nīra iū est: Fit q̃ p hūc
modū. iuniq̃ seipso / ar senig. fit.
ir: 70. f. Sone ite / ar sermo ipsi
adest: notat? q̃ et dicit? et qtūq̃
hymoi / cirra alia reqrit: cirra vnū
q̃ existit. Cīo quide sic se reqhabet.
¶ Sona supositio: zz. g: ¶ Di
vnū nō est: nihil ex aliib / opīde
gnīpit? / aut vnū / aut mlta esse: nā
absq̃ vno mlta opinari. pemitq̃ i
possibile: Ergo si vnū nō ē: alia ne
q̃ sit / neq̃ opīde eriā cogitat. vnū
aut mlta ēe. Vnde neq̃ silia / neq̃ et
dissilia. Non: / Neq̃ tū / tande in
eade / aut altera. neq̃ qtigua / neq̃ se
iūcta. neq̃ reliq̃ qtūq̃ in supioribq̃
tq̃ q̃ ad ipsa alia spectare videntur.
enarrauimq̃. iam ad ipsa alia
spectat / aut spectāe videntur.
vnū si minime sit. Vera: Sone
vt sumatim loquar. si dixerimq̃ /
Vnū si nō est: nihil ē: recte dicēs.
et ingerit qdē: / Hoc itaq̃ dictū ā
nobis sit? atq̃ illud pteā / Qd (vt
videtur) Vnū sine sit / sine nō sit.
tū ipm / tū eriā alia. ad sese / atq̃
diuīe. oia oio sit / atq̃ nō sit. appa
retq̃ / et nō apparet. Ueissia her

tere · rr · qz · a · Hippocrates (si mecū vsetur) Lo Socrates · in eū errore nō incidet · in quē (procul dubio) ici-
disset (cū Sophistis aliis gūsata) Alii siquidē iuuenibus obsūt · ī iuuēes nacq illos · ad artes retrahūt · qs aufugerāt:
ratiocinatores poetas · geometrias · astronomias · musicas tradūt · Et Hippias sil intues: addidit · Qs
qs at ad me veneit: solū id discet · cq gra veit · disciplina vo hmōi · ē prudēs ī re familiari · et rep · qsultatio:
qua qs et domū recte gubernat · et ciuitatis negotia · optime · et dicendo cōsiglt · et agendo · Do · Intelligo

Arg. in Philebū: ℓ de sūmo bono:

Huiq libri propositū ē. de sūmo aīe bono disserere: quod
sūmū bonū (cū ēditōe ēdā) dici-
tur): cū ipm rex oīm pn m · sūmū
absolute dicat: de hoc igit
bonū ī hoc libro: de
qd cū ēditōe bonū · ī hoc libro: de
ēq qd absolutū · ī Menide disputa
ab absoluto · at hoc ma-
nat: quadmodū lume qdā · ab ipso
luminis totiq fonte dependet. Quā-
obrē in Phedone · et Theeteto · di-
ctū ē a Platone: sūmū aīe bonū.
dei similitudinē ēe: Nihil vo Solis
fit sile: nisi quadā luminis ipsīg
ifusōe: vm et aīe bonū · eīt integra
diuini luminis gscutio: Id lumen
ī mēte pmo: ī volūtate deīn desce-
dit: in mēte · vitas: in volūtate
gaudiū: ī mēte · ambrosia: ī vo-
lūtate nectar · a Platone hic · et
ī Phedro agnoscat: Itaq sūmū hoīs
bonū · in sapie · voluptatibūq mixtōe
locauit: sed ante ī sola ℓ sapie · ℓ vo-
luptatis rōe · beatitudinē gsistē posse
negauit: ex eo · q triplex boni gē-
mi ēditio · in neutro repiat: Ea
vt sūmope sit ppetū: et sufficies:
et expetendū · ppetū: qz sibi nihil
deest: Sufficies: qz nihil deest illi
qd capit ipm: Expetendū: qz illo · et
ex illo ē · qd appetī pt: Vnde · qa
ppetū · sufficies: qz sufficies · expetē
dū · Dane · qz sibi sat est · alteri suffi-
cit: qz sufficit altei · desidat ab al-
tero · Hec neq soli sapie · neq volup-
tati · sed mixto tuida ex vtraq ppetē
demōstrat: vbi de voluptatis · et
sapie genere · origine · atq ūa · pmlta
dicūt · de ifinito · et termīto · de gposi-
to · et gpositōis pn: ac demū rōclu-
dit · sūmū in natura bonū · et abso-
lutū · ē mēsura vniūsor · hor ē · totiq
nature pn m: Sūmū vo bonū mē-
tis et aīe · ē illiq pmi possessionē: q
mixtōi ex sapia · et voluptate · p vi-
tate · gmēsuratōem · et pulchritudi-
nē · quemit · Quaq in pō · bonor
gradu · rex oīm mensura pōit: in
2o vitas · gmēsuratio · pulchritudo:
v 3o mēs · sapiaq: in 4o scia · arsq · et
opio: in 5o tpata voluptas: Beatq
vir · qui et sapiam diuinor adepta
ē · et humanor pitia (scia quada · et
arte · et opide gstatem): gaudio gtē
platōis toto exultat: voluptati sensuū
enteng se gmittit · qteng sapia · sciaq ·
et gaudiū · ī pedimētū inde nullū aci-
piūt: Introductio ad dialogū · eīgē
modi est: Cū multa de sūmo bono · vt
tro citroq Doctes · phlebq gtulisset:
atq eēt Philebq ia disputando desessū:
Protarcho nup adueniēti gtulatē:
annuitq vt pincia ī disputado sua
suscipet · Protarchq vtpote adolescēs
subito ē assensq · rr: 33 · b · Doctes · b.
Protarchq · Philebq: colloquutores: Doc.
Vide (o Protarche) quē nūc a Phi-
lebo sermonē accepturq sīs: et adquē
potiq (cuiq rō tibi nō gsonet) pugna-
turq: Vis ne vtraq sūmam breuiter
resumaq: Pro · Volo eqdē: Do · Phi-
lebq qdem inqt aiantibūq oībūq bonū ēe
letitiā · voluptatē · delectatōem · cetaq
hoīs gnis oīa: Nostra at adūsq illū dis-
putatio ē · vt nō ista qdē sint ipm bo-
nū: imo sapē · itelligē · meminisse ·
et q hisce ognata · opio recta · veriq
rōis discursq · meliora et potiora sint
(q voluptas) oībūq qcūq hoīr capacia sit.
eorūq adeptio maxīe oīm vtilis sit
et pntibūq et futuris: Hū sic vtriq
dixiq o Philebe: Phi · Et maxīe qdē:
Do · An suscipis o Protarche cā q tibi

qd vis protagora? Ciuile nacq arte dicē mihi videris. pollicerisq viros optimos ciues efficere. Pro. Horum est o Socrates. qd passim prēdico. So. O qd pclarū nacta es artificiū: si nō es nacta: id eqde (o protagora doceri nō posse putarā. vt. b. Diade pericles hoz adolescentū pater. in his rebus (q sub magno discū) diligēter eos erudiuit: in his at in qbus ipse sapit. neq ipse erudit. neq alteri cuiq ēmittit erudiendos: sed passim asi pascentes sine pastore perrat. si forte casu quoda) in hac vtute incidat: i. e. Ergo si potes claig onde nobis. q vtq (doctrina aliq) qparet: onde obsecro: Pro. Sed vtq Regre so. prēd. i migne — . 334. i fiore. □

nūc oblata ē disputatoēm? Pro. Nūc ē. me illa suscipe: So. Philebq qdem iā dicendo defessq ē: oportet tū qd in ūs vex sit. oī studio dēfinire. v. Oportet sane: So. Age g. pter hec id insup asseuerēq. Pro. Quidnā? So. Q vtercq nrm. habitū quēda et affectoēm animi (q cūctis hoibq vitam btam pbē valeat) denōstrāe conabit. So. Nōne? Pro. Certe: Et vos profecto habitū affectoēmq letandi: nos aūt sapiendi. Pro. Dic ē: Diaq vo habitus pstātior istis appareat (q voluptati qgnatior videatur): a tali vita (cū stabilis sit. atq hec firmiter habeat) vtriq ni mūū supabimur: voluptas at sapiam supabit: Dm at sapie sit ppiqor: vincet vtriq sapia voluptate. voluptas cōtra succubet. Nū ista creditis? Pro. Mihi quide credenda videt: So. Philebo at qdna videt? Phil. Mihi sane voluptas pstāia videt: sēq videbit: i. e. So. Quid g? i cūctis voluptatibq (tā malis q bonis) idem cōiter iuenit. cuiq gra oes bonū nūcupas? nē. f. Mihi g. et in tua et i mea ozoe. ex equo id placet: vt mlte videlicet voluptates atq dissiles sint. mlte ptēa dissentes q sīe. Differētia itaq mei ac tui boni discute audeaq: siquo pacto p redargutoēm signi fiat. vtq Voluptate ipm bonū. l Dapiam. aut terriū qdda pter ista nūcupāe deceat. Sūt. n. neq ishid qēde debemq. vt q ipse pono aut q tu. vincat: sed vt illi qd vissimū ē. faueaq. 34. Pro. Dic oportet: 34. g: So. Cū olim (siue somniaq siue vigilaq) qsda rōes audiueri: nūc de Voluptate et sapia cogito. hoz neutrū ee bonū. sed tertiū aliqd qd aliud ē q vtrūq et ab oboq ē meliq: idq si nūc nob liqdo pateat: voluptas a victoria p rul abeit. bonū qppe idem qd illa

Regre qd hic omissa. i. migne latini. d. 2. g. ⊕ i. ca. vt. 1. i.

neq eit. Dic ne. an aliter? Pro. Dic vtiq. Pge: So. Q assēuemq ipsiq Boni sorte: videlicet. vtq nūc ē. pfectū ipm aut nō pfectū ē. Pro. Oim (o Socrates) pfectissimū: So. Quid vo. sufficies ne bonū ipm est? Pro. Quid ni? Et in hoc ipm ab oī bq q sit differre nūc ē cūctis pstāe. q: i: So. Hoc q de illo maxie (vt arbitroz) nēcāiū ē assere: q oē gnos ceb idipm. venat et appetit. apprehende cupies atq ipm in se et alia circa ipm possīde: ceteraq nihil curat: pterq q vna cū bonis pfi ciūt? Pro. His repugnāe nō licet: So. Considereq g. diiudicereq vo luptatis et Dapie vita seoz sū inspicietes. Pro. Quo pacto inqs? So. Neq i voluptatis vita sapia insit: neq in sapie vita voluptas. Oportet. n. si quidem istoz bonū ē nullig aplig indigē: si vo indigū apparet: haud vlteriq reuera nob est bonū. Pro. Nō certe: So. Nū voluig in tripso periculū facē? Pro. Porrōq: So. Nūde g. Pro. Dic amabo. So. Optares ne (o Protarthe) plena sumis voluptatibq oēm vitā agē? Pro. Quid ni optem: So. Nūqd alio quopiā indigē te vltra putares: qn pfecta hac possessoē frueretis? Pro. Neq: So. Aūte itaq. nū ipsa sapia indiges et intelligētia et quenīēte rōna tōe et aliis qūq hoz cognata: an nō rei alicq visu vsu? Pro. Et qd oia porro haberē. si voluptate fruerer: So. Et ita viues. p oēm vitā pcipuis voluptatibq abūdares? Pro. Profecto: So. Di mēte memoria scia opīōe ea. penitq careas: primo qdē hoc ipm gaudeas ne an nō gaudeas. te ignorāe nūc ē: cū sib oī sapia vacuq. Pro. Nūc: So. Et cū memoria sis primatq: haud sane te aliqm dele

ctatū fuisse recordabeis. nec plla vo
luptatis repete tridetis restabit med.
Et opiōe va orbg: dū letabeis. letati
te/ minie opiabere. Ratōe q̄ capitq:
q̄ in postez voluptate aliqua adeptu
rq sis. rōcinai nō poteis. Ducēs at
nō hoīs vitā/ sed pleumonis cyda
.i. spongie marine/ aut ostree ma
rine psimile. Sut her va.? an alit
Pro. pter her/ sentire possuq.? Et q̄ pacto .34.
aliter.? Do. An vita nob lymdi ex .a.
petenda.? Pro. Mutū me (o Doctes)
pns rō reddidit.? Do. Ne desistaq
hic obsecro: sed iā mentis vitā i me
diū adducētes/ vltiq cōsideng. Pro.
Quale inqs.?/ Do. Vtz aliqs viue
sir eligēt. vt sapiam/ mete/ sciam/
medzia oem oim possidet.? volup
tate vo nulla penitq fruet.? nec rur
sq afficet molestia. sed sine vllo ta
li affectu viuet.? Pro. Neutra ex
iis vita/ aut mihi/ aut alteri (vt
arbitroz) eligēda videt.? Doc.
Quid at vita ex ābobq i vnū ggre
dictibq mixta/ et cōis effecta.? Pro.
Ex voluptate ais. sapiaq/ et mete.?
Do. Hanc ipsam dico. Pro. Vngāsq,
sane hanc ipsam potiq. q̄ ex supioz
bq/ alterutra eligēt:. Do. Videq
nie g̃ qd ex iis sequat.? Pro. Pesq.
qdē/ Q̄z tres vite/ q̄ poltz sit: ex du
abq/ neutra sufficiēs/ aut optāda.
l hoībq/ l tetis ādantibq. b.:. Doc. .b.
Q̄z ergo philebi dea/ .s. venere/
l voluptatem/ haud idem/ qd ipm
bonū existimāe oporteat: satis ia
videt dictū ee. Phi. Sed neq eria tua
mens (o Doctes): pditas. n. obie
ctoes patit:. Do. Forsita (o Phi
lebe). mea: nō tn vera diuinaq
mete/ sir arbitroz/ sed aliter sese
habē:. Palma g̃ et victoria. quin
vite cōi trade debeaq: nihil ob mete
dubito:. Sedas at ptes eiu potius
tribuaq: diiudicādū restat:. Forte nāq
vite cōis causa. vnq ex nob/ mete: alter/
voluptate esse gtendet:? atq ita bonū
ipm. neutr istoz eit: forte vo qs. hoz
alterutr causa ee censebit. De hoc itaq
adhuc philebū pcipue decertare:? q
hac in vita pmixta. qcqd illud deniq
sit. qd ab hac vita suscptū expetēda
ipam/ bonaq reddit: mens ipsa/ nō
voluptas. illi ggnatior est/ et filior:?
atq ex hac rōe: voluptas. nec pmas/
nec sedas eria ptes reuera tenebit:?
logiq aut aberit a tercia sorte: siqua
mee meti fides nūc adhibēda e. Pro.
Atq (o Doc.) voluptas ia prostrata
videt/ rōibq tuis pcussa: nā et spe
victoie decidit: Dc mete vo diceda
q nō sapieter sibi victoria vendica
ret: eade q̄ppe patet. iii.:. c. Doc. .c.
Constat: alis q̄bqdā tacitis (pter
rōes supiores) opq ee: siqs palma
meti sedam gparatur q accedat:./
Incipiū itaq huiq ponetes: caute
et distincte accipe amātamur.? Pro.
Quale ipm.? dicis:? Do. Qia q nūc
i vniuso sit: bifaria distinguaq: imo
si vis trifaria. Pro. Quona pacto.?
Do. Accipiaq nonulla ex iis q nūc
a nobis sit dicta. Pro. Quenā.? Do.
Deū profecto dicebaq. ex iis q sit.
altez q̄dē infinitū: altez vo terminū
ostendisse. Pro. Qio q̄dē:. Do.
Has vtiq spes. duo illa ee ponamq
Tertiū illud: qd vnū ex vtrisq cō
mixtū. Quarto adhuc gne opq ee
gstat. Pro. Quona.?. Do. Causa
alterne gmixtois istoz gsidera: eaq
(pter tria illa) qrtū ponito. Pro.
Infra. h. Et efficiētis natura/ nōe dūtaxat
a causa differt: efficiēs q/ et causa. vnū
meito vocabūt/ Et opifex/

Quid et quito insup indigebis/aliq
discernete:- Do. Forte: no hi i sntia
.d. (vt arbitror) .d. Pro. Di planiq eade
dixis: forte asseqr:- Do. Duo qfecto
q qposita sit. ista dico/ finitu/ et i fini
tu. Qq at i finitu/ multa quodam mo sit
conabor onde: finitu vo i posterq disse
rat. Pro. Differat:- Do. Pmu aut
circa calidiq/ frigidiq q sidera. vtq ter
minu alique i eis inueniatz an potiq
(magis ac minq dn ius gnibq insti) fine
reiciat: fine nacq qdhibito ipsa eria
finiret. Pro. Vera logris:- Do. Qp si
i ipso calidiori et frigidiori. magis ac
minq ee fatemur: Qp q nobis her ro
mostrat ab ius fine abesse: et tu sine
.e. fine sint: oio i finita fiei. e. Que
cuq magis ac minq/ rr/ admittit:
cuta i unu i finiti genq reducenda sit:
q vo talia qda minue capiut/ sed eorq
cotraia. et cuta/ p. quide equale ipsum
et equalitate/ post equale moedu
plu/ et singulas inde qportones (qs cu
ad num nus/ et ad mensura me
sura demostrat): her inq oia i genq
finiti (meito referreq:- Agedu ex
.f. vtrisq qmixtu/ qua idea ferre diceq:
.f. Calidigne aliqd nuc et frigidiq/
plq ac paucq/ velocq et tardiq/ maq
et minq/ sicq et humidiq dicebaq:
adde ptea. qtuq i suproibq ad natura
una (magis minqve suscipiete) re
degiq. Pro. An i finiti natura inqs:
Do. Hacrpam. Comisce polyac. vna
cu ius pgenie termini. s. equalis et
dupli/ rr: his qqpe vtrisq qciliatis.
illa qtinuo patefiet. v. 207. Pro. In
telligo: dice naq mihi videris: si
.g. ista miscent: gnatoes qda ex eoru
singulis ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ euetur ab:- Do.
Et recte videor: sone i morbis. recta
hoz cdo. sanitatis natura genuit: rr

ex ius tepies ani/ et qcuq pulchra
sit/ cuta manarit: i finitis iuce/
finitibq coeutibq. Atq alia i sup in
uabilia ptermitto: veluti. cu sa
nitate pulchritudine atq robur:
in animis qqp pmulta et pclara:
petulatiq qppe/ et vniusa i probitate:
dea her/ aiadutes (o plnlebe) oi ter
mino voluptatu expletoris qq carere:
lege et ordine (qbq terminq mest)
ius apposuit: eaq tu sic ifia ac pdi:
ego cotra seruari. dico. Quid po
tissimu iqretes ad her deuenq: no
.36. ne id eat/ .36. a. / Quebaq nepe. cu
.a. na z. victorie ptes gedent. volup
tati ne/ an potiq sapie:- Victrice sa
ne posuiq vita ex voluptate et sapia
.e. mixta. e. Mens e progenies oim cau
se q vnu qdda ex qtuor his/ q relata
sit. asseit:- Remiscamur ia et hoz
circa vtraq: q mes qde cause ggna
ta/ eiqq tu illa gnis ferme eat: volup
tas at i finita. Decersu a dolore vo
luptate examiare possuq/ noni:- Coi
i gne fieri sdm natura. dolor/ volup
tasq videtur. Coe genq itelligaq: qd
ex qtuor. tertiu ruaiuiq. Pro. An quod
post i finitu/ finitiq locasti: in q sani
tate/ et harmonia posuisti:- Do. Re
cte dicis: Harmonia iqq soluta in
cuantibq. vna. nature solutoem/
gnatoem qq dolor. eo i tpe fiei: rursq
harmonia qtpata/ et in sui natura
protinq restituta. voluptate fieri
dicendu est. Fames qdem. solutio est
atq molestia: coesio vo. repletio et
voluptas:- Pone deinceps expectatoem
hanc i aia passionu: expectatoem iqq
q voluptuaia antecedit. spate/ gaude
te/ atq suaue: q vo molesta. formi
dolosa/ ac mesta. Pro. Est q her. vo
luptate et doloris spes alia. secersu

pmanie: neq; sciam ulla (hoc) ad eiamoi hoies vinciendos de industria pti: Ho. Utiq; Ho. Illis at (qs natura
moibq; gnosib donauit, et ad nature normā educauit gsuetudo) solig; hoc a lege tribuitur, idq; in his artifici
osu addā pharmacu et remediū est: et hac rōne illa ipsa (qua supra dixiq;) ptiū utilis (natura gtraiaq; pug
nantiūq; coniliatio diuinior gfirit: Do. Vera sit hoc: Ho. Cū diuinū hoc vinculū gstet extetq;: facile et iuciri
et pficī humana vincula pnt. Coiugia (inq;) mais et femie ad filiorū procreatōem: pluri mi. n. circa hoc. tū ac

corpe, solig aīe ab expectatōe pfecta:
Do. Recte arrepisti. rr. Primū g
id ispiciaq; (si vera q̄d dicebat: destru
ctis illis dolore, refectis voluptate
sequi): cū neq; de pduē, neq; eīa
recreat, quā potissimū habitudinē
tuc aīalibq; tribuē debeaq;: nū tibi
nīcaiū videat q̄d libet aīal, coipso
i tpe, nullo mō letai, l angi. Pro.
Nīcaiū certe: Do. Est g stata hic
tertiq; pter meretis, et gaudetis asse
ctū: Cū a q̄ gtēplatoīs vita eligit:
nihil ita viue prohibet: dictū. n.
est in cūqs vite opatōe: viru gtepla
toī dedītū, nihil vlla ex pte agi, vl
gaudē. Zn. a. Ar forte nil mirū cēt.
si vita hoc, ceteraq; oīm diminissia
sit. Pro. An absurdū ē. deos gaude,
vel q̄ tristai: Do. Absurdū oīo:
Atqui alia spēs voluptatis (quā
aīe ppa assignauiq;), medīa gstat:
Primū q̄d medīa sit accipiēdū videt:
imo ante ea, q̄d sensū
corpis passoibq, quasdā i corpe pg ex
ficitas, q̄ i aīam transfluāt, passōe va
cua ea dittetes: alias p utrūq; diffu
sas, et quadā q̄si grussione, ea ppa
q̄ coem utriq; pater inferetes:
Et passōes p utrūq; minute ppagatas,
si latere diceriq; aīam, et p utrūq;
manates, i notesce aīe, recte diceq;.
Ipsū at latere, nullo mō obliuioīs
geneatōem ēē existimes: ē. n. obli
uio, medīe exitq;: ea vo (in ūs, q̄ mō
direbatur) nondū eāt: Eīq at q̄d ner
est, ner fuit, iacturā fiei aliqua ab
surdū est: Noia g dutaxat pmuta
permuta sit. Pro eo, q̄d late aīam
diceriq (qn absq; passōe corporei tumlt
existit, qua nūc Obliuione vocas:
potiq Insensatōem noiato: Motū
at i coī corpis et aīe passōe facta, si

Oblīuio.

Insensatio.
Desq; vl Desatio.

Densū vocauēis: haud ab re noiab:
Desq; vo gseruatōem recte qs Me
moriā nūcupabit: Et a medīa,
Remū sētia distrepāc fatemur, sic.
Quotiēs q̄ cū corpe passa ē aliqn aīa,
eadē, sine corpe, in seipsa resumes
aīa dūtit: tūc memisse ea asseriq;:
Qn vo medīe passa iactura, deinde
l sensu, l disciplina monete, itez
reuocat i seipsa: Remīsci, putat:
Atq; hoc ia, medīas, remīsciāsq;
vocaq;: c. Mlta gsidare decet: volup
tatis oīginē, oēmq; formā eīq; iuestīga
teq;. Nōne fame atq; sitim, et hmoi
mlta, gripiscētias quasdā ēē diciq;:
passio corpis ē: sed corpis nō ē cupidi
tas. Ditire, nō corpis: sed sitiētis ē
corpis est. Qui prio exhausta ē. nū
pt vel sensu, l medīa q̄da. eīq; repletōem
attige, q̄d nec i pnti tpe, nec aliqn ē
passa: Restat. vt aīa repletōem p medī
riā gsequat: f. An nō sit ex volupta
tū opiniūq; nuo. false q̄da, alie vere:
Qui opinatur, siue recte, siue nō re
cte opinet: ipm tn, q̄d reuera ē opiai.
nō pdit: Gaudēs eīa, siue recte gau
deat, siue nō: ipm tn, q̄d reuera est
gaude. haud amittit: Q̄ sicui ex
his prauitas adiuiat: prauā sit opio
nē, prauā itide voluptate essīn qti
tebimur: Di rectitudo rr: Di quod
opioē gsphendit sit fallax: nōne opi
nione, falsa potiq; q̄ recta vocabiq;.
Ite si voluptate, l dolore (circa id quo
gaudeq; l agimur) aberrat cernaq;:
nū recta aut bona voluptate diciq;.
rr: Nihil ne apud nos differt vo
luptas, ab opioē recta sciaq; pfitiscēs.
ab ea q̄ falsa opiōem, et ignorātia
seqt: Pro. Cōsentaneū est haud
breui quoda iteruallo distare. rr. l. zd.
Do. zd. bc. Instit g false q̄da aīb hoim

Medīa.

Remīsciēia.

ipiendo / tū dando aberrāt. Do. Quādōre? Ho. Diuitiarū qdē potentiarū q studia ī rebus hmōi ⁊ qsnā vt
estimatōe digna dānāe ostendāt. Do. Nullū. Ho. De ill' at (qbus geniturē) loq pstat ⁊ siqd forte pter modū
agāt. Do. Equū est. Ho. Agūt at nulla ōdem rōne recta. pnte voluptatē secuti ⁊ et quateus suis silibus delectāt.
dissilibus vō īmīme: cateus difficultāti plurimū tribuūt. Do. Quo pacto? Ho. Modesti siqdem mores / hōies /
sui siles qrūt: et (quoad pnt) cū talibus. tā dando / q̄ accipiendo. matrimoniū ītēnt: Fortes / fo. pcēd. ī ingēte ifidēt.

voluptates / imitates tū veras / m
nimū vē ridicule: ac dolores eōdē
pacto. d. Hor q̄ ꝗ nos queūt: vtrūq
magis minuēdo suscipere voluptatē
pariter / et dolorē. et ad genus fi
·f· niti referri. rr. f. Dic rectū
dicē licet / Mutatōes ādē magne.
voluptates / dolores q̄ afferūt: medi ·d·
ocres āt / et exiguē. minūē. Dic sta
sit se habēt: mox vita (in supiōibus
narrata) redditur: quā absq̄ ineroē
et letitia ponebāt: Nō q̄ idem eīt.
nō dolere / qd letari: vita q̄ media
signī mestā / l' suauiū dicit: neq̄ re
cte dicit ⁊ attīn aliūs her loqui sen
tiūt. Falso de letitia opinatur:
siquidē vtrūq̄ natura / gaudū scilicet /
et indolentie. diuisa. ⁊ Post her at.
·e· ·:· ās veras existimē voluptates: accipi
to. rr: (Si voluptatis genus (quā natu
rā habeat) nosse velimus: nō ī quas
voluptates / longeq̄ a supma remotas.
vez in eas / q̄ supme / vehementissimeq̄ ·go·
dicūt: aspiriendū: Vtq̄ vehementiores ·a·
ī egrotantibus / q̄ bn̄ valentibus repiāt.
·39· rr. 39. a. Nōne febribus / et hmōi morbis
·a· affecti hōies. et sitiūt vehemēter / et al
get / et ādūq̄ pati corpe q̄ueuerūt: ma
gis admodū / q̄ ceteri patiūt: quo fit vt
magis indigeat: indigētiaq̄ repletes.
vehemētiū delectēt: In lasciua et
petulātia. nō plures inq̄ / sed vehemē
tiores voluptates: q̄ in vita tpata videū:
Tpatos mōq̄ pūbū (Nihil mimis) p
cipiēs. sp̄ gīnet. Et si verū hoc est: pa
tet ī quadā deprauatōe tū aīe / tū
corpis. potiū q̄ in vtute. vehemē
tes voluptates / vehemētes q̄ crucia
·c· tū cōsiste. ⁊ r. An nō adīstar voluptatū
gīnatas ꝓgredū ē? Pro. Nū eas
inqbus. q̄ in mixtōe cōstat? Do. Eas ipas.
Dūt q̄ mixtōes voluptatū corpis ādē
ipsiū ī corpibus aīe ī aīa ⁊ et dolores
aīe et corpis / voluptatibus mixtos repi
ēnt: eāq̄ vtrorūq̄ gmixtōem. ī terdū
voluptatē / ī terdū vō dolorē. ggnōrātā
Vt ēnt. tū qs ī restitutōe / l' corruptōe
sit gtraia patit ⁊ algēs sepe calescit.
et calens aliqn refrigescit: qrēs id asse
qui. illud abūcē. d.: De voluptatibus
q ī cōibus corpis passōibus nūscēt. ē dictū:
De iis vō q miscent in aīa. gtraia qdā
ad corpus cōmūcūt: voluptatē sq̄ tū dolōe
et dolorē tū voluptatē. ī vna mixtōem
gratie: Vna plēa dolōis / voluptatibus
ggressio restat: quā sepe ipōm ī seipsa
aīam accipe dixīq̄. rr. Ira / timorē / des
deū / lamētatōem / amorē / emulatōem
īuidia / et hmōi reliq̄ ⁊ an nō her oīa /
dolores ādā [redacted] ipsiū aīe po
nis: Pro. Eādē ⁊ Do. Nōne dolores hg
modi plenos miris ābodā voluptati
bus īuenire licet? Nō / tū facile ē. affirm
hmōi / vbiq̄ gplēdē ⁊ Īnuidie nomē. do
lorē quēdā significie / cēseūt: īuidū tū
proxior adūsis letai deprehendit. rr. go. a.
Vez simpliciter id accipito. et aīam absq̄
corpe. et absq̄ aīa corpus. et mutuū eāq̄
vtrorūq̄ ggressū ī cōibus pturbatōibus
voluptatis et dolōis habē gressū:
Dicētibus voluptates oēs / dolōr cessa
tōes ēē. haud prorsus assentior: sed
iis ās testibus vtor. ad ondendū. ple
ras q̄ videī (tū nō sint) voluptates ⁊
nerūnō adūsū eas. q̄ tū egētes / mlēq̄
appareāt: mixte tū tristicie sūt. et
in sedatōe qdā ingētiū dolōr / circa
corpis aīeq̄ defectū versāt. ⁊ Pro.
Quas denīq̄ voluptates veras me
rito cēsē ās debēt? Do. Eas vtiq̄.
q̄ circa decorōs colores / vtq̄ figuras
et odores pleros q̄ / et harmonias
cōsistūt. et q̄ruq̄ īdigētias habent
sensibus occultas / ac sine molestia:

·f· ·d· ·e· ·go· ·a· ·39· ·a· ·c·

Rude. imo nodū ad ista: sed ad supiora pg. Her sr. Diqs arte medicine pollens. nō psuadeat. sed rogat
eū que curat puerū. l' virū. l' mulierē. pter stripta. qd melig ē age. qdna hg violentie nome. Nōne aliud
qdūs potig. q artis trīsgressio. hoc est illatio morbi. et qdūs aliud potig coacto hoī gtigisse dicedū. q trīsgres-
sionē artis. ac morbū. Do. Vera loqris. Ho. Quid at ē cōtra ciuile arte delictū. nōne qd turpe dicitur. qd
malū. et qd iusti. Do. Istud ipm. Ho. Age. tū aliq cogūt. pter patrias leges. mores q̄ fac. que iust

repletōes vo patentes. et suaues. et
tristicia varias exhibēt. Que loqr. e.
haud statim pspicia st: figuraz. n.
pulchritudine. nō (vt plerīq forsi
tan itelligent. vtputa) aīalīū. l' pi
cturaz qzdā dico: sed rectū qdā
et circulāe. et ab iis eaq torniis fi
unt. plana. l' solida. rr. her sīqdē
dico pulchra sp. suapte natura:
voluptates ppias lntia. Colores ite
(eadē rōe) pulchros atq gratos ee.
dico ptēa. et vocū oblectamēta. sua
uia: (natura) pulchra. et inatas
afferētia voluptates. Geng aut
voluptatū odores sequētiū. mīng
diuīsū ē. rr. Hic ite disciplinaz
voluptates addag. rr. Quid vo. sīqs
doctrina ibuta. inde obliuīscat. nō
ne tristicia quada seq videt. Prot.
Nō natura qdē: sed quada passois cogi
tatoē: cū qs orbatq pp indigētia trista
tur. Do. Cetez nos ī pntia. nō opīois.
sed nature passoes tttīg. Pro. Vere
asserig. q doctrine obliuio. adsq trīsti
cia fiat. Do. Voluptates q disciplinaz
dolorīs expēs. nec mltoz hoīm. sed
paucoz admodū ee fatendū. Post
her. isup. id circa voluptates istituedū:
vtz dicendū sit gferre ad vitate volup
tatis. puz ipm. atq syncerz. an vele
mlēs. mlū. magnū. Pro. Costat. qd
pripue syncerū ē. Do. rr. Di q. qd
pur. purūq albū ē. mixto. mltoq
albo. albīq. pulchrīq. et verīq ee
dicaq: rectē penitq asserēs. Pro. Recte.
Nūquid exēplis hmōi pluribq. ad iu
dicandū voluptate egebīq: an potīq
hīc nosse sufficiet. Q vmūsa volup
tas. pua. q magna. pauca. q mlta
(mō a dolore remota sit). suauior ē
et uerior. ac denīq pulchrior. Pro.

Exēplū id vnicū. sat ē. Q vo
luptas nō sit bonū. ē. Dicīq q ex iis
q st. aliquid sp ē altīq grā: aliqd
vero. q grā sp id qd altīq grā fit. effi
cit: Duo quedā her altēa adsu
mamq: altez qdē oīm gnātoem: al
tez. centia. Vtz hoz. altīq grā dicīq.
Nū fabricatio nauīū. naugīū grā
fit: an gt. naugīū. grā fabricatois
nauīū. rr. Gnātois grā ingī. phar
maca. et organa oia. oemq materia
tibq adhiberi: singulaq at gnātoes.
singulaz centiaz: vnūsa denīq
gnātoem. vnūse centie grā: Nōne
et voluptas (sīqdem gnātio ē). alīq
centie grā ntraio fiet. Pro. Quid
ni: Do. Qd tale ē. vt eīq grā fiat.
qd sp altīq grā fit. i boni sorte loca
tur: quod vo altīq grā fit. i alia sor
te reducēdū videt: Quāobrē. si
voluptas gnātio ē: ad aliā q̄ boni
sorte meito referēq: Nōne (vt in
pn. disputatois hg pdixi) dicēti. vo
luptatis qdē gnātoem. centia vero
nulla existē. habenda ē grā. Costat
n. hut. voluptate bonū pdicates.
penitq derisurū. Quiecia hīc idem
eos q generatoī ipesīq studet. ridebit
atq despiciet: eos sīq q du fame
sitimq restinguūt. vel aliqd aliud
ex iis q generatio curat. ac sedat.
gnātoe letat. q si ipsa sit: aiūtq in
ta se minime electuros. nisi sitīat.
et esuriat. atq alīs (q her sequūtur)
affīriat. Eig at qd fici est. gtraiū.
destruī ipm. cūcti fatemur. Cozrup
toem gnātoemq eligit. q sīquis her
expetit: nō at terrīla illa vita. qua
letīcia. et tristicia vacīa. itelligē
tie vo (quoad fici pt) purissime cō
potē apposūq: Pro. A ratoe pcul

ioza / melioza / honestioraq; sit: nonne ridiculosissimum enim erit aliquem virum ea vituperabit, dicetque illos a curatoribus (a quibus egentur) turpia / mala / iniusta fuisse passos: Do. Vera penitus loquris. Ho. Nunquid si dives sit, quicquid, iuste coactus est: si pauper at, iniuste: An potius, sive pecunia serit / sive non pecunia serit, sive pauper sit / sed divites, vel secundum scripta / per pecuniam scripta (non que utilia sint indicat), dicendum est / hac vera esse recte gubernatoris civilis definitione: qua ratione vir sapiens bonique gubernabit, ad subditorum salutem spiritum respiciens, ut ad nautarum navisque salutem respiat gubernator. Lege predeti in margine in fiore. o.

eit. atque voluptate nobis bonum asseueradit. Do. Procul ad modum: Quinquidem et hac pterea rone onde licet: Cum. n. non absurdum sit (cum nihil bonum deuve sit, sive in corpe / sive in aliis vllis / pterque in aia) in ea tm summo voluptate / bonum vocare: fortitudine vo / patia / intelligetia / ac reliq atque bona sortitque aia. minime: Ac pterea hominem voluptatis expte / dolore vo affectum. malum fuidum dolet asseere (licet oim optimus sit): et eum contra (a voluptatibus delinit) quo magis gestit. eo vtute pstatiore dicit: Ne tm voluptatis vnius examinatorem penitus prosequi. mete vo / et sciam pter mittere videamur: age ia siqd sordidum adiacet illis. excutiaq: donec ad purissima eorum natura denique penetrates / et ipsam inspicietes: ad ipsum iudicium. tu hac / tu voluptatibus pterbus ~~[illegible]~~ vissimis vti possiamus. q. b.: Disputatio nra indagat. num sit scia qda. alia scia purior: que admodum voluptate. voluptas sic / vti ad tale: signum: ordo texti non est seruatus / sed posteratus. q. h. Do. Principias ante a singulis discernedum. pro. Quales / et quo pacto: Do. Vt ecce siqs / ab oibus artibus segregaret numeradi / dimetiendi / et ponderadi pitia: vile qdda et. qd vmquam restaret. rn.: Has. s. arithmetica / geometria / rn / itez duplices affirmae debeq. Arithmetica pmo. alia vulgaris: alia philosophatiu: illi / vulgares / vnitates equales / eorum a secundum suum sit. dinumerat. veluti duos exercitus / boues duos / rn: hi / phi / nunquam eos seqret. nisi ab pterium vnitate alia / ab alia vnitate. nullo discrepate posuerit. rn. Asserag legitiores phos artes: sinceritate / et vitate. circa mensuras / numerosque differre / ab artibus vulgaiu / rn. Has ne scias quemadmodum sinceras atque supmas asseueraq: c. Pro. Dio: Do. Ne ztm nos disserendi facultas ipsa / s. logica renuet: siquia alia ipsi pferreq. pro. Qua rursus hac dice decet: Do. Eam. q. dem mo inducta pitia nostri: hac. n. (cum circa id. qd e / et ve e / et se eode mo se habet. versetur) arbitrorum oes. loge oim vissima ignitorem esse. proting cessuros: Tu vo (o protarche) qd sentis: pro. Gorgia sepe audiui dicere. pseudedi facundia [illegible] artibus cunctis pcelle: atque q cuta. non vi / sed sponte. sibi subiciat. logeque oim artium optima sit. sicut vo. nec tibi / nec illi. adusai velim. Do. At vide (o protarche) nihil Gorgia lacessas: si eiq arti. vilitatis laude / psta tiaque gredas: ei vo (qua ipse mo narrauit) facultati. vitatis pcellentia tribuas: quadmodum supra de albo diuera. q licet puum (si tm pur eet): mlto / et puro (secundum vitatis excessu) pstaret. pro. Credo difficile iueiri posse alia arte / l. sciam veritati ppiore. Do. Te g / et me / et Gorgia / atque philebum valde sinaq: hoc at rone nunc asseraq / Qd illa nos: facultas. firmitate / puritate / vitate / sinceritate ginet. q circa ea / q se eode mo / et simplicissima sint. studet: aut qd. loco illis primum: Reliqua / postiora dicenda. pro. Vera nimium. rn. e.: Do. Deinceps misce contradu. prig tm admone pstabit. q et antea meora aug (clare nepe prohibui illud / quo dicit / Que pulchra sint. et bis / et ter repetenda ee). philebo voluptate iqt / fine rectu / cuttis aialibus ee. oiaq ad ea itendi oporte. atque id bonum ipsum vnius exists: pterea duo hec nota. [illegible]

[illegible]

illos lōgo quoda ĩteruallo, nos ad beate viuendū ex supasse: ¶ Dinat epulis affatim / et poculis saturi ĩter se / et cū
bestiis tales fabulas gferebāt (quales de illis nūc referūtur): hoc q̄ ita vt mea fert opio) facile admodū iudicaret:
¶ Sed hec omittāt, donec aliquis hoz idoneus appareat nūcius: qui nobis referat, vtz hoies illi scietiis et gfabulatoribus
opa dederit: Cuiq at gra, fabula hāc ĩgressi sūt, id ia dicendū: vt sequētia cū antecedētibus cōiūgat. ¶ Cū oīm illoz
tpis eēt expletū, mutatōemq; cirruitq; fore oportet (terreno genē oī g̃supto) iam ꝑ āpe cū qlibet aia generatōes oēs ĩples

bonū / et iocūdū, eidē nature ggruē: /
¶ Doctes at, pmū id ēe / minime inqt: vtz
duo noia sūt, bonū / atq; iocūdū, duas
eria differētes ēe naturas: / Quū ect
sapiam magis / q̄ voluptate, esse
boni ptiipē: ¶ Nū q̄spia procul ab
oī / l' minima voluptate / sapiam
adipisci, q̄ cū voluptatibus quibēdā
malit: aut voluptates oēs / sine
sapia potiq; q̄ cū sapia quada: ¶ Pro.
Nullq. ¶ Do. Quapp, hoz neutz pfīm /
et oībus expetendū / ar penitq; bonū.
Miscēdq; igit. Dic age pmū / Di oem
voluptate / cū oī sapia miscēdā: nū
pulchre iuxeimq. ¶ Pro. Forsitā. ¶ Do.
Sed minime tutū: / ¶ Di vtriq; poz
tiones vissimas iuice qnectāq: nūqd
istaz mixtio, sufficiēs ēit ad vita no
bis optabilissima exhibēda: aut alio
quoda pticā altiq; rōis egebimq: Esto.
Vir qda sapiēs, q nozit, qd ipsa iusti
cia sit / rōemq; itelligētie comitē ha
beat / nectō reliq; cūcta q̄cūq; sit sili
ter alleat: nū hic sufficiēte sria pditq
ēit / si circuli et sphere ipiq; diuine
rōem teneat, huiana vo hāc sphera /
et hos circulos ignoret: dū ĩ archi
tectura / siliboq; opibus, canonibus, i. re
gulis / circulisq; vtēt: ¶ Pro. Ridicula
ēit gnitio nra: si in diuinis dutaxat
versēt. ¶ Do. 47. a. Vis ergo sciaē oēs 47. a.
cōfluē ia et gfundi sina, cū pura pas
sim detiorē: ¶ Pro. Haud noui. ledi ali
quē a scietiis aliis: qui pmas habeat.
¶ Do. Di at qadmodū artes oēs
nosse. inorū / et gferēs ĩ vita ēē qsti
fit: ita nūc de voluptatibus cōstet. vide
licet q̄ oībus frui. inoxiū / et vtile sit:
forte erūt oēs oībus inisceōdē: ¶ Ro a
nobis / tale aliqd: sed ab ipsis volup
tatibus / scietiis q̄ ārēdū: / O amicē /

sīe voluptates, vtz eligētis cū oī sapia
ggredi, an ēē seorsū a sapia: Reoz illas
respōsūras / Q (qadmodū ĩ supioibus dictū
ē), neq; possibile mltū / neq; vtile ē. ge
ng altez / oio seorsū / ab altero ēē. Oīm
vo genez optimū (si vnū vni gparet:)
nobis fore putāq; geng ipm: quo tū q̄
tera oia, tū eria singule nīe vires pfē
nostū: / Rursq; ĩterrogādū restat,
mētē et sapiam (cū in ipsa mixtōe qda
nō voluptatibus egere dicāq) qlibus pri
pue voluptatibus egēat. ¶ Sra vo polar
ĩterogatio talis ēit / Vtz pter illas volup
tates veras, quemat vobis / o mēs / et
sapia / vehemētissimaz / igētissimazq;
voluptatū gmerītū: Forte sic rndebūt
ille. ¶ Ro quemūt (o Doctes) nob hmōi
voluptates. he nāq; nob ĩpedimēta in
nūabilia pbēt. Alias siqde qs ĩrolimq.
voluptates furiose pturbāt, nec adolescē
nos pmittūt, nīq; abq; pgenies pt plu
rimū p negligētia (ferentes oblīuione)
oīo corrūpūt: / Alias at voluptates ve
ras / ar puras (quas ipse narrasti) fer
me nob domestias arbitrāe: ar pter
istas, illas ĩsup / q̄ cū sanitate / et tpācia /
retibus q̄ vtutibus capiūt. Has. n. (que v
tutis, tēq; dēq; cōdā pdisseque sunt) libēt
admittiq: / Que vo cū demētia / et alia
ĩprobitate ggrediūt: eas mēti misce
absurdū est: qn q̄ velit (cernēs q̄ pul
cherrima / et gorde mixtōem / atq;
tepiē) ĩ ea pdisce, qd ĩ hoīe et vni
uerso, snapte natura sit bonū, quāve
idea ipsiq; existē diuinādū. ¶ Alq; et
hoc nēcāiū ē / Cui vitate nō misceōq;
nūq; id vez aut fiet / aut factū esset: /
¶ Quid ĩ hmōi mixtōe, pcio issimū /
atq; maxīe causa (q̄ qstitutio her / oībus
gtissīa sit) nobis ēē videt: Di. n. id
nouerīq: disceptabiq; inde, vtz voluptati /

set. atq; mandata erat. cuiq; totidem vna atq; i. terra. senia proiecisset: tut vniusi gubernator deq (quasi gubernaculor dimissis habenis) in suipsig reduit circuspectu:¶ Mundu vo deinceps fatiu reuoluit itez. et inata cupiditas. Oeb quieria dii (summi demoris college) singulis positi regionib (qd gtigeat adukntes) mundi ptes destituerut:¶ Mundq dr inde cotraia pncipiu finisbq sese agitatoe reflectes. terremotu igete itioza gnities. atq alia rursq cpq gnib vt plurimu pdidit. At vo certis tpu exactis curriculis. grussio pturbatioq ressanit:¶ et mudq pegre so. pred. i margie istoze.

an meti. ggnatig ac ppig i vniuso cosistat. pro. Quid hoc tande? Do. Semo hoc ignorat. Qz qiuz et qualiscuz mixtio. mesure et gmesurati nature minime pticeps. ex necessitate. q mixta sit. imo et seipsa pd. dispdit. Necq. nepies her e: sed tq tepaty qda passim foztuitq gcursq: nobis acide solet:¶ Nuc qdem nob ipsig boni potentia. in natura pulchri se tusferes. cla figit. Mesura. n. gmesuratioq. pulchritudo ac vtq vbiq fit. Quieria. vitate dieig ipsis i ipsa pepie gmiscei:¶ Qz nisi bonu ipm. vna idea gplecti possig: salte vna cu tribq. pulchritudie gmesuratoe vitate gplecdetes. dicaq id vniusu velut vnu. causa coz q i mixtoe sit. ee: et pp hoc (tq qd bonu e) mixtoem fiei bona:¶ Quisq ia (o Protarche) idoneq voluptatis et sapie eet iudex: vtz istoz optimo ggnatig. pstatiq et apud homines et apud deos ee qtingat. Pro. Pstat qdem: attn roe id pcurre pstat:¶ Do. Idm qdlibet igit hoz triu: de voluptate et sapia iudicteq. Videdu. n. vtri. vnusqq triu ggnatig asseraq. Pro. Nu. de pulchritudie vitate mesuraq logris? Do. Certe. Primu q vitate sume (Protarche). cuiq supseris: ad tria ia respice: mete vitate et voluptate:¶ et pqq diu mature gsiderius: tibi ipsi rnde. vtz voluptas an mes sapia. vitati ppiqor. Pro. Pmi tu (vt arbitror) iterest. Voluptas [redacted]. n. maxie oim temeraia:¶ fert. n. de venereis voluptatibq (q ingetissime oim estimatur) q peierati bq illis dii prorsq ignoscit: quasi pueriq da sint. nulliq itelligetie gpotes: Mens at. aut idem e qd vitas: aut oim certe silima atq vissia. Do. In posthac. mesura illa modatoemq. cosideradu restat:¶ voluptas ne an. 339. sapia. sit eiq caparior:¶ Pro. Id qz qd nuc iferis. explorata pfacile est: Peor eqde. nihil voluptate eiqq exultatoe imodatiq iueniri posse: nihil cotra. mete et sria modatiq. Doc. Pclare.¶ Pezta tertiu qz inde. Mens ne. pulchritudis magis e pticeps. an ipsa voluptas:¶ qdve pulchrig. an mes voluptate. an cotra:¶ Pro. Mente qde et sapiam. nemo vnq aut reuera aut falso. deforme l' vidit. l' aliquo mo cogitauit. aut fusse vniq aut ee aut deinde futura:¶ Dignoe vo voluptates (pstertim maximas) prosequete aduiq:¶ l' q ridiculse. l' q obscene sint. ipsi quide eru bescig atq relaq. noctis tenebris talia gredetes: quasi sint diurni luis dignia gspcu:¶ Cuctis q (o Protarche) et p nuciog et voce pnte declato: q voluptatis possessio. neq pmu est neq secdm bonu:¶ Sed pmu. circa mesura et modatu et oportunu et vnusq gruq talia sptna voce appbatoem q dixisse putadu:¶ Zm deinde circa gmesuratu et pulchr pfectu atq sufficies et qtuq hg ordis sit:¶ Zm (vt ipse vaticinor) si mete sapiamq posueis: haud pcul a vitate discedes:¶ Quarta vo sti. q ipsig aie ppa posuid: srie et artes opioes q recte:¶ q ides tribq illis statim succedut: q bono sit q voluptas. ggnatioza:¶ Quito loco pone voluptates eas. qs exptes mole srie definq. puras noiantes aie ipsig scientias. sensq at sequetes:¶ In sexta vo pgenie (inqt Orpheus) catilene ozna tu finite: Pcta q ozo. i sexto iudicio finiri videt:¶ vn nihil deinceps nob aliud restat: nisi vt dictis raput adhibeaq. rr:¶ Philebq qde igit.

Ad hic q bina fuit. Pro. Ad hic q bina fuit. Pro. Ad hic q bina fuit. Pro.

damg: et ab illis regē secernētes. parū illū penitē ondag: ·e· Por g nobis (o Socrates) agendū ē: nisi
velimg i fine sermonis ifamia reportare:·| ¶ Rursg ab alio pn°: alia qda via icedendum ē. Jocr
quedā iterseriē his oportet. magnag pte produce fabule vti: et qd restat (vt sup fecig) exequi:
pte se partis subdiuidendo: atq ita ad sumū qd est qsitū deducē:·| Ded iam fabule mee arrect

oem penitē voluptatē nō ipm
bonū ē: Ego equidē. qd mo nar
rauī gsideragb. ozoemq philebi
aliozq inuabriū gmiter ferebā
illiq repugnab: nēte. inq logē
admodū meliore potioreq volup
tate vitē hōim ē. Pteq. cū dixisse.
bonū ipm oim sufficientissimū ē:
neutr ex iis tū sufficiēs ē gstitit:
neutr ē bonū ipm apparuit:·|
¶ Quēcūq tū terriū qda mixtū sit
ex utraq melig utraq ē gstitēit:
mies utraq logo quoda iterualloi
ptiqor potiori supatiq idee. qq volu
ptas eluxit: Ergo nōne quātū qdū
ex ea sentētia. qua pnb iudiciū p
tulit voluptatis pō sortiet:·| Pri
mū tū voluptati locū bouebq daret
et equi. et bruta denigq vmūsa:
ex eo q eig illecebris sūt mancipata:
quibq plurimi fidē pstates (haud
secq q augures aubq) voluptates
ad bene viuēdū potissimas oim ar
bitrat: ferazq amozes locupleti
ozes testes asserūt. q amozes eoz
qui i philosophia musa rōe vati
cinatur. Pro. Herissia (o Socrates)
te narrasse. cūcti fatemur:·

¶ Arg. i Hippia maiore: l. de pul
chro. i l. de honesto:·h.

De pulchro. i Phedro. Drimposio.
et Hippia disputat:·| In Hippia (q
Socrates agit adūsq Hippia sophista.
qui cū ignorarēt. se scire putabat.
q ignorātia aīm reddit docile) qd
pulchr sit. nō satis docet: sed qd
nō sit. ondit. et falsas opiōes re
darguit:·| Sophista vocat eū: qui
se sapiētē videri magis q ē studet.
pecuniaq honoibq gra: tale vo
cabulū Hippia ē. i proemio declāt. et in
fine proemii. ¶ Dupta ocasione
ab ozōe qda Hippie (q de pulchris officiis
disserebat): interrogat Socrates. qd
ipm pte pulchr. quo reliq oia pulchra
fiūt:·| Oportet. n. pticulaia ad vni
ūsale qd in pticularibq: et vniūsale
qd i pticularibq. ad ipm qd sup singula
ē vniūsale. referrī. Sīa singuli hoies
pulchri. p forma quada. singulis oem
pulchri reddūt: forma vo. coīb plu
ribq. a diuina specie velut a sigillo cha
racter ipmit: qm oīb multitudo ad vnū
qd i multitudie: et vnū qd i multitudie.
ad vnū qd supra multitudinē ē. reducit.
·qz·a· Quare cū multa sint pulchra: ·qz·
oportet singula p pulchritudinē oem ·q·
oibq. et oibq isita. ē pulchra: et pul
chritudinē. q in oibq est. sicut i alio ē.
nō in seipsa: sic ab alio. nō a seipsa de
pendere:·| Vnū qdq e singulis pulchris.
pulchr hor plato vocat: forma i oibq.
pulchritudinē: spem. et idea sup oia.
ipm pulchr. Primū sensū attingit.
opiōq: zm ratio cogitat: zm mens
iueturī):·| Interrogatq Hippias: ter
sedm sensū. opiōneq definit: Quibq
cōfutatis: ter Socrates q definit:
bis qdē sedm rōem: postreo. sedm mēte.
Sophista. n. sensū opiōeq icedit: plus
rōe potiq. atq mēte. ¶ In primis Hippi
as. pulchra vgine. ipm pulchr ē rn
det:·| Qd ē falsū ex eo qstat: q nō oia
q pulchra sūt. p vgine pulchra fiūt:·|
Et vgo. si cū brutis gparet. pulchra: si
cū diis. de formis apparet: ārē nō ma
gis pulchra: q turpis ē videt. ¶ Zo.
Hippias aliud qdā silr e singulis pul
chris. nō rōe. rndet. Aurū qpe ipm
pulchr. quo oia pulchra fiūt:·| Quod
ea rōe respuit Socrates. qm aux qbqūz
cōueit. pulchra illa facit: alia aut
deformat: Ergo nō simplicit pulchra
facit: sed cū decet. Quocirca. nō sui

magis / q̃ altiq̃ rõe res ornat. Nec au
rũ solũ ē quo cuncta ornãt: sed argentũ
q̃ / et ebur / cetãq̃ lmoi. ¶ 3º loco. a
liud ãdda infert: qd̃ cetã ꝓprium potiq̃
ē q̃ rõe / pulchr inãt: corpe bñ valere /
diuitē ēe et honoratũ / sepe mori / sepe
liri a filiis / sepelisse parentes: ¶ Falsũ
hoc ēe patet: q̃ no zeb oes (pter hominem)
hoc ipso pulchre reddunt. Ptea. hoc it
homes / forte pulchr: inter deos / deorq̃
filios / turpe. vbi parentes no moriuntur.
¶ His redargutis. q̃ circa singula cor
porea. ꝓ sensũ / et opinione Hippias addu
cebat: iam Socrates ad altiora tendens.
no qd̃ sensq̃ opinio. sed qd̃ opinio ratio
poscit. infert. ¶ 4º. n. decor. pul
chr dicit. Qd̃ quidem corpeũ magis
ē: pluribq̃ rõe: Id tn hac diuisione
refellit: Decor. aut videi solũ pul
chra: aut tn videi / q̃ ēe. ꝓstat. Sed
neutr. ē vera: q̃ rr. ¶ 5º. vtile pul
chr vocat: rr. Nec mirũ ē. cogita
torem. circa deces / et vtile decipi.
rr. c. ¶ 3º. Tande. sensq̃ opinio
cogitatoribq̃ conuictis errorib: mēs
ratio dictat, pulchr ēe gram quãda
q̃ aiam ꝓ mēte / visu / et auditu mo
uet / et allicit: qd̃ sane partim ex hq̃
dialogi calce. pti ex Phedro / et Hippo
sio elicit: ¶ Qua rõe. gra hec i fit /
et quo noie nuncupãda. iqrit Socrates:
nec tn abitioso sophiste declãt: que
Phedro reuelauit / et Agathoni. ¶ Gra
ꝓfecto pulchritudo ē. no rõe sensq̃: q̃
mēti no queniret, et cetis sensibq̃ eq
vt auditui / visuiq̃ qpetet. sed rõe mē
tis: q̃ oculos / aures q̃ effugiet. sed volup
tatis est rõe: q̃ hec no in auditu / et visu
dũtaxat. sed i oibq̃ sensibq̃ reꝑit. rr: d.
d. Polucq̃ at gram illa: tribq̃ animi vibus
conter ꝓpri: tribq̃ q̃ obiectis eaq̃ inesse
conter: ¶ Quapp addit. voluptates mē
tis / visq̃ / auditiq̃. ex eo pulchras ēe: q̃
maxie oim voluptatũ inoriq̃ sit / et optie.

Di (optias) idem qd̃ qdũ ibiles stelle
reis: redibit supior abigutas. rr. ¶ 3º
Dinãt (optias) i. inorias / fatiles / spi
ritales / luctes / vitales q̃ expo sueis: q̃
veri cõpos efficieis. ¶ Pulchritudo. n
nihil aliud ē. q̃ sãmi boni splendor:
fulges in ũb. q̃ oculis / auibq̃ mēte ꝓ
ciptur: ꝓ illa. ad ipm bonũ. visu /
auditu / mēteq̃ cõtes: ¶ Quo fit. vt
pulchritudo. circulq̃ qdã diuine lucis
existat: a bono manãs / in bono resi
dens / ꝓ bonũ / et ad bonũ sp̃ne reflexa.
Hoc Socrates mystiũ (qd̃ a Diotima Di
byllia didicisse se asseruit): no sophistis /
sed discipulis reuelauit. ¶ Quid
ipm bonũ: Ipm vnũ rex oim principiũ /
acta purg / acta sequẽtia cuncta vinificãs ē.
¶ Quid ipm pulchr: vinificq̃ actq̃
ē primo fonte bonor effluẽs: mēte primo
diuina. idcq̃ ordie i finite decoras: nu
mina dein sequẽtia / mēteq̃ rationũ se
rie qplens: aias trio nuosis discursibq̃
ornãs: naturas q̃rto seminib: formis
quinto matia. ¶ Dol profecto corpa in
sibilia / et oculos videtes procreat. Ocu
lis (vt videat) lucidũ infundit spm: cor
pa (vt videat) coloribq̃ pingit. Sicq̃ tn
ꝓprio oculis rãdig / ꝓprii ve corpibq̃ colo
res (ad visione facienda) sufficiũt: nisi
lume ipm / vnũ supra mlta / a quo mlta
et ꝓpia lumia oculis et corpibq̃ distri
buta sunt) aduenias illustret / excitet
atq̃ roboret: Eode mo. ꝓmq̃ ipse actq̃
(.i. deq̃) spem / actiq̃ vebq̃ singul pro
ducendo largitq̃ ē. Qui sane actq̃ (cũ i
subiecto patiẽti susceptq̃ fuerit) debilis ē
et ad opis executiem ipotes: sed diuini
solis ꝓpetua et inuisibilis lux. vna sp̃ oibq̃
adstat / fouet / vinificat / excitat / qplet /
et roborat. ¶ De quo diuine Orpheus /
Cuncta fouẽs / atq̃ ipse ferẽs sup oia sese: ab
vt ē actq̃ oim / roboratq̃: bonũ dicitur. rr.
vt vinificat / lenit / mulcet / et excitat:
pulchr: vt in obiectis (q̃ noscenda sũt):

Ergo ab
omni parte pulchr. ¶ Ergo ab
omni parte pulchr. ¶ Ergo ab
omni parte pulchr. ¶

collega regis (quasi queda resp. optimati). Rex at cu senatu una leges gdat. qs no licet / l'cuiqua pua
to tnsgredi. l'vulgo mutare: liceat tn regi / senatuq sil' (pro tpu oportunitate (quateng expedit / diligenti
cu equitate) et rebq ipsis accomodare / atq tpibq: et (si oportuerit) pmutare. Rege ipm (in epistolis) sa
cz habei cset: sacerdotesq (Egyptiorum more) gstitui. sacrorum / mysteriorumq atisste: et vtpote sacr: neqn cont

tres illas ggnoscetis aie vires allicit:
pulchritudo: vt i ggnoscate po. ea ap
plicat ggnito: vitas: vt bonu est:
procreat / regit / et gplet: vt pulchr:
illuminat / gramq infundit: ppa
rata at ee oportet oia. ad gram diu
ni fulgoris excipienda. Corpa qde / pro
portae: q ordine / mo / et specie gstat.
Soces. harmonia: q numeris / ter
uallis qz gficit. Officia. mor rectitu
dine: ad fine bonu. Disciplinas. or
dine: ad obiectu vcz. Iam. puritate:
p ausione ab infeis. et gusione ad su
pera. Mente: p eternu (in ipm bonu)
intuitu: p her oia. gdatim diuine
pulchritudinis radio penetrat. Circa
corpo: in equalitate nuosa refulget.
loco / motuq subiecta. Circa voces:
i harmonia. extra certu locu. sed mo
tu dispsa. Circa officia / disciplinasq /
et aiam: in motu qdem. sed ratione
vitali gsistes. Circa mete: sup motu.
in eterna ideaz serie mictas. Circa
ipm bonu: actq purg. vita / et gram.
oribq inseres: Doc. Hippias: Do.
Dapies / et pulcher Hippia. Ch.
rarq Athenas atedis. rr. h. Hip.
Nisi sapietes. similibq actoribq absti
nuerit: cu no possent vtraq. pua
ta / et publica. prudeter administre.
ibi ibecillitate i genii. Do. Du
diu sophistaz (qadmodu cetz artes)
incremetu tpe suscepit: Ergo Dias
phs / l'sophista. et Dedalq sculptor
si talia, fabricaret mo) deridetur.
Anaxagoras aplu primo
nu neglexit et dissipauit: vt me
lig philosophaetur: adeo stulte pha
batur. ⊐ꝛc ⊏⊐): deqz cetis illoz tpu
sapietibq alia qda hmoi tradut. Qua
p optima hac attulisse coiectura vide
ris: q sapietes nri / supioribq pstet: ac
mlti in hoc gsentiut: sapiete. i pmis
sibipsi / sape oporte: huiq at her e suma:

vt argetu plurimu acqrat. d. Doc.
Sapientes. qd vtilig e. magis legitimu
l. i. lege / l'sdm legem / ee censet. ch quod
inutile: licet no vulgo. f. Hip. Bene
(o Doctes) nup Lacedemone. de pulchris
studiis (qbq iuuenes decet iuuene) disseres:
admiratori fui. g. Do. Dore (obsecro
me: qd ipm pulchr est. Cofutato.
q pulchra ego. auz. vt sit aliquis sang / .q.
dues / honoratq / honifice sepelies parentes /
et ipse sepultq. decoru: sit ipm pulchr / .q.
.q. c. Do. Cetez (o amice) nondu dimic .c.
tang: neqz. n. dem abieci spem. qd sit
pulchr. iueniendi. Hip. Quo spadu. neqz
. n. iuetu difficile: mihi qpe gsciq su:
q si paulisp ad meipm i solitudie. me re
cipem: exactiq qz expzimi possit. tibi id
explicare: vt nihil vltra reqres. Hip.
Nup hac quispia l. s. Socrates Sopho
nisci filig. vt ifra patet. q. h. dubita
tem iduxit: me valde gtentiose ito
gas sic. Vride (o Doctes) pulchra / tur
pia ve ggnosis: potesne. qd pulchru
sit definire: Ego aut qd, iridem no
habiu: qm nuc tu / o Hippia / Doce recte.
Cofutato. q vtile / siue gducibile .g.
no sit pulchr. g. Do. Attende. vtz
qd nos delectat (no de qualibet volup
tate loqr. sed de illa q p visu / atq au
ditu). vtq in qz tale qudda / pulchr
sit vocadu: Cra quo pacto repug
nae possug: cu pulchri hoies / varuq
apparatq / picture / et figmeta pul
chra. ducetes nos delectent: / Cata q
pulchri / et voces / vniusq musica / .q.
sermones / et qfabulatoes. silr nos
afficiat: Hip. Nuc mihi. qd ipm pul
chr sit. scite dictu videt: Do. Quid
oo. studia pulchra / ac leges. ppea pul
chra dicteq. q p visu auditusq iocuda
sint: an alia quada specie qtineri:
Hip. Hec forte ita: et si hoiem latet.
l. i. Studia pulchra / et leges (licet no
ape p visu / l'auditu): tn p mete allia

aminetur. nõ ꝑmittit iudiciis (ubi de cede / exilio / carcere agitur) interesse. ¶ Proinde i hoc ipso libro. eiusmodi
regia dignitate / gubernationũ oim optima esse probat (ut dixi): pessima vero tyrannide. q neq lege / neq metu le
gitima ꝗpat. sed ꝑ ꝑetu petig / atq libidine: ⁊ ꝯ loco. laudat optimates: paiterq vituperat potestatem paucorũ: ⁊ ꝯ loco. multorũ
laudat gubernatorem. s. populare (si lege gubernet): siuterq vituperat (si non lege): ¶ Post hec at ꝯparat regem
tyranno ⁊ ad regnũ sit officiũ disputat: videlicet. ut utriusq hoim genei utilia sit ꝓuideat: ¶ Regis fol. predeti margine
inferiori. Q.

436

unit aiam. tũ ꝗtie / l pulchra. Et ex
hoc passu. forte Marsilio habet fidamen
tu. ut dicat / in ꝓlo. pulchre ee gram
quada. q aiam / nõ tm ꝑ visu et auditu /
sed (addat) etiã ꝑ mente. mouet et allicit. ¶
Atqui mihi q (ꝓq ipse dixisti) aliud
quda ad legis attinet. ee videtur.
Do. Hec ꝓfecto q ad studia legis ꝓtinet.
forte nõ extra sensu videndi / et audie
di. existe vident. ¶ At siq nos ita
get / Quid (o Hippia / atq Dorteus) id
dubitaeat. iocundũ (qd sensibus duobus ꝑ
pit.) pulchre ee cetis: q vo ceteros
sensus suauitate ꝓfundit: cibos / potus /
veneris atq / aliaq hmoi. pulchra esse
nõ dicitis. ¶ a. Quid rndebit
Hip. Magnas q inec alius sensibus volup
tates assentiemur. Do. Sed ille (qua
de causa) dicet. cũ nõ minus q alie volup
tates / hec sint: pulchri eas ognomineto ꝑ
uatis: ¶ Videbis. qm neq e / q nos nõ
videat. si dicta nõ dulce comestione ee /
sed pulchre: suauesq odore / nõ suaue
ee / sed pulchre: veneris q motus dulcissi
mũ qdda ee. quilibet nos scit. pugbit: ⁊
oportet aut (siqs hoc potiat.) ita poti
ri / ut lateat: qsi visu turpissimũ sit.
: ergo nõ pulchre aliqd / e dicendũ. Cũ
hec diceimus: ille forsitã rndebit. Intelli
go equide. q ia diu vos pudor ꝑpediuit.
quo minus voluptates hmoi pulchras de
nominetis. q hoibus nõ videat: ego vo nõ
id greba / qd vulgo pulchre videt: sed qd
pulchre ipsũ e: ¶ At illi nos id repetes.
pulchre ee / qd ia ꝓposuisti: ptẽ si ea iocundi
q ꝑ oculos / aures q delinit. rc:
dic. Do. Talia qdem nra sit (o Hippia) nõ
qualia qs optaret (ut trito ꝓuerbio
fertur): sed qualia ee ꝓnit. Si nõ potes
asseq qd cupis: id velis qd possis: g.
Colligit. q Ambo collectiuũ est: ~~Ergo
abo dicitur: nõ sequit. singuli~~ Do.
Ro g ncte e. f. ꝛo (ut mo dicebas).
q ruq abo / singulos: et q ciq singuli
sumq / abos ee / ut ego tu vnq / et ideo

impar: ⁊ tu eriã es vnq / et impar:
nõ tm sequit / sive neq e. q abo sumq d
nq / et impar: q abo sumq duo / et pa
res. Quid ex eo. q abo pares / et
duo / ⁊ par eriã / et duo / vterq nrm:
Hip. Minime. Do. Ro g. ut Hip. Ro
i rebus hmoi / sequit n neq e: sed i his
q supra narrau / ut si abo sug sam /
iusti / vulnerati / angeti / gnosi / sapie
tes / senes / locupleti / rit: ntiam eet. hoc
quelibet nrm ee. Do. Dat habeo. na
ista sufficiũt. ꝓq alia sic: alia alit
se habe vident: ¶ Quoz i nõ pul
chre poris: Nimis absurdũ ee mihi
videtur. ut abo pulchri simq: nõ figuli:
l q. figuli pulchri: nõ abo. Hip. Dic
equide. Do. Recte agis Hippia): ut a loga
in ãsitoe nos liberiq. Di. n. ex his est /
pulchre: haud aplis. qd ꝑ visu et audi
tu delectat. pulchre eit. Ambo nãq
pulchra facit: singula mutile: hoc
at ipossibile. ut inter nos queit: Im
possibile g. qd ꝑ visu et auditu / iocundũ
pulchre ee: nam sic pulchre eet: ipossi
bile aliqd sequet: Hip. Ita hec sit: Doc.
Hic ꝓtectiosus ille dicet: exponite itez apte
cipio (ꝓq istud vos fefellit). qd ee pul
chre hoc dicitis: qd ab abaq voluptatibus
inest. ꝗ qd. istas (ꝑ cetis) hodiates / pul
chras vocatis: ¶ Certũ mihi videtur.
ut rndeaq: q notiq sit / ꝑ cetis vo
luptatibus: atq optice. ita abe / q singule.
Hip. Rectera. optice sit: Do. Tu ille /
hoc igit pulchre ee dicitis / qd ducibile vo
luptate: Videri qdem rndebo. Tu vero.
Hip. Et ego. Do. Ille vo ad hec. Rione
ducibile e / qd bonũ efficit: ⁊ Effici
ens aut / et effectũ aliud ee qstitit: vn
eode relabimur. q ieq. n. bonũ / pulchre
eet. neq pulchre / bonũ: siqde aliud.
vnuqdq illoz eet. Ita ee. nos illi (si
sapieq) illico rndebiq: nefas. n. e /
recte loqueti / nõ assentiri. ¶ Hip.
rit: Illud vio pulchre / et multifariam e:
vt qs valeat (pcla ozde habita ⁊ iudi

maiorem q regem. Q.

Cumque
ergo ad regem
illum autem
ipse: Quo et regnum
meum quod fuit pacis
nh vertendo
ad bellum
ita
ad
ignorat: ⁊
nua (quinto illo bina)
que regis quod hominum
pacis: ⁊ ab ipsis
moriat hominum quod
nemia ⁊ ⁊ regis (homicidia
nemia ⁊ ⁊ regis (homicidia
ab illis pacis (que
ab illis pacis (que
ab illis pacis (que

cio / l' cōcilio / l' alio quētu publico (ad. q.d.
quē ꝓba fūt) auditoribꝫ ꝓuasis) nō. a-
minua queda / sed maxia ꝓmia repor-
tare / suuptsiq / rex suoꝝ / amicorꝫ
salute. Hec sane (omissis minutis
his q̄stiūculis) ꝓplecti decet: ne denes
ce videaīs / du deliramēta / et nugas
(vt mō) ꝓtractas. Ho. ⊥ꝟ⊂⊥⊂. O
amice Hippia. tu q̄dem beatus es: qui
nosti. q̄bꝫ studē hoīem decet: rc. Tm. b.
vo Hippia) vtrozꝫ q̄suetudīē ꝓferi:
vt proueribiū illud / dicēs. Pulchra /
difficilia ēe. itelligē milꝫ ia videar:
Arg. i Lyside / l' de Amicicia.
Ubi Socrates cū sophistis / eorꝫ
sectatoribꝫ disputat: opiōes falsas
redarguit: veras significat potiq /
q̄ doceat: Vbi vo cū discipulis / et
studiosis sui / sermonē habet: ondit /
et docet. Ⅴ In Lysidē q̄. cū de amicicia.
inter sophistaꝝ discipulos disputet:
q̄futandis falsis potiq. q̄ mōstrandis
veris Socrates studet: Que vo sit de
Amicicia / et Amoze. sentētia Plato-
nis: ex hoc libro cōiūcē: sed ex libris
de legib q̄ alīisq mītis. q̄plēdē possuq /
Ⅴ. Amicicia ēe vult: Honesta ꝓpetuq
volūtatis cōione. huiq fine ēe. vita
vna: p̄n.m eiq. cognatoēm: mediū
aut eiq. amozē: Vt (honesta) dicit:
excludit ꝓbozꝫ hoīm q̄ tuberniā.
lasciuozꝫ ggressq. Vt (ꝓpetuq): leues
q̄dolescētulozꝫ benevolētias (etia si
honeste sint) nōdū aīcicias appella-
das monet. Vt (volūtatis): significat.
nō siūtudinē opiōis / l' artis cōda. ad
amicicia ꝓficienda sufficē. Vt (cōione):
bēvolētie vicissitudinē indicat: ~ /
huiq finis ē: vt ē duobꝫ aīb. vnq vo
lūtate fiat: ex vna volūtate. vita
vna: at demū ex vna vita. numēs
vnq / eiqdēq idee fruitio: p̄n.m (quo
cōiōis huiq desideriū excitat): est
cognatio. Cognatio. quenietia in idea
sidē / genio / et quada aīe corꝫ q̄ affe-
ctōe significat: nā q ex vno pēdet:
i vnū / p vnū / atq ad vnū reuerti ni-
tit: Medium / et quasi q̄da ad amici-
cia trames. aptoz existit: Ⅴ Cū
at amoz / pulchri desideriū sit: et a-
micicia. ab amoze / et ducatur pariter /
et dicat: nīcē ē eos q̄ amici futuri sūt.
pulchros ēe. Pulchros inq̄. quoz animi
pulchri: homo. n. aīq ē: corpq / hoīs
istrm. Et q̄sq pulchr corpq amat: nō
hoīem: sed ea q̄ st hoīs amat: Ⅴ Quā
obrē qties cognatio illa adest. et aīoīū
pulchritudo gerrit: ꝓfecta nascitur
amicicia: Di corꝫ forma. huic aīoz
pulchritudini adiūcta ē: citiq amāe in-
cipiūt: et breui. amicicie habitū asse-
quūt: qd in Platōis / Dionibꝫ mutua
bēvolētia q̄tigit: Din at forma corꝫ.
cū animi deformitate q̄uigit: nō ho-
neste cōiōis: sed turpis ggressq cupido
exozit: vn nō amicicia. imo petulā-
tia ꝓmiū: deīn discordia ꝓficiscit. Qua
re si cognatio deest: amici nūq̄: Di
adest cognatio. deest oīs pulchritudo:
Interdum bēvoli potiq̄ q̄ amici: Din
at ggnatoīs pulchritudo corꝫ / nō ani-
mi. ē adiūcta: pro amicicie desideio.
obscreni ggressq ardoz exozit: Cū vnq
aīo pulcher / turpis alter: admonitoīs /
et increpatoīs studiū. cognatio illa parit:
q̄ si pulcher vnig aīq. altig nec pul-
cher est / nec turpis: docendi / discendiq
iūcē volūtas. ex ggnatoē prouenit:
tandē ex increpatoē illa / et hoc doctri-
na. amicicia nascit: qd q̄dem / in
Phedzū / et Alcibiade. amoz Socra-
tis ondit: At vo cognatio. pulchri-
tudinē vtriq nacta. cito dissolubile
ꝓcreat amicicia: idq in Platonis /
Asteriscis bēvolētia cōstitit: ~ / Atq
hec (vt ē mītis colligit) de Amicicia.

est platonis nostri sententia: ¶ In hor
at dialogo / 4°. eos qui amore abutuntur
et sub amicitie specie / turpi libidini
seruiunt, increpat: / Deinde eos qui ex sola
corporis forma / amari se dignos existi-
mat: admonet: / e. Tertio, illos qui
mining vere de Amicitia sentiebant, refel-
lit: / Postremo, calle quedam / sagaribus
aiis / ad veniandam amicitiam / indicat: ~ /
Singula membra, suis in locis, legentibus
patebit. / Sed diu Hippothale / et Cri-
Cte filio, in roma / ioris que deridet Socra-
tes: qui turpi amore rapti cent: significat.
Et diu coram illis, adolescentes ad mores
instruit: amatores admonet / quo pacto
amandum / et quo una viuendum sit. / Cum
amatores instituisset: 2a. dialogi pte. ad
amatos instituendos aggreditur: / ubi lodm
inductoris serie docet, non umbratili hoc
corpusculi forma: sed ua animi pul
chritudine (sapia scz / et prudentia) a-
micos aucupari decet. / 3°. loco gsu
tat, et primo Solonis sententia: q
amatos inqt amicos ee: qui tu ama-
tes sepe oderunt: / Addit etia, nec a
matem dutaxat / amicos ee: qm sepe odio
habent / q amant: Ubi gtludit rec-
proca bivoletia / amicitia ee vocanda:
Deinde Empedocle replicedit: q q libet
simpliciter similitudine / ad amicitia
voluit sufficere: qd falsum ee artium ml
tiz similitudo declat: q, inuidia / et odium
sepiq; qm amicitia gignunt / texta / hi
gulo. n. (teste Hesiodo) inuidet figulo.
tator, cantori, medicq medicq: ~ Acce
dit p proinodum Hesiodi / Heraclitiq opio.
q dissidia sint amica: idq falsum ee
ee eo gstat: q odium et amor (cum sint
dissilia) amica no sint, nec iusto vir /
et iniusto, et de aliis eode pacto.
Qm siqd aliqn dissile sui appetere vide
atur (ut aridum qd est / humore, calo
re ve qd e frigidum): dicendum e. non
amare gtrariu, sed suipsiq restitu-
tione ex gtrario gre. Qd. n. calor nimio
(pter naturam suam) vrit: et frigus ad te: 3 q z.
pie nale reducit: gre no frigus, sed
tepie et frigus amat. Idem e de ceteris co
trariis iudicandum: / ¶ His gsutatis, quam
da opione / ut sua (quasi vaticinando) So
crates infert: ubi trifaria affectoes
animi diuidit: bonum aim, malum, neutr,
Malum / bono (pp iusitate) amicum esse
nuqm, Malum / a malo (pp iustitia) ledi:
ergo nec hos inuicem amicos ee. Neutrum
qm amare malum, ipossibile: malum. n. (cum
obsit) suapte natura) odio sp habet: Re
stat, ut amicitia sit inter bonum / et bo
num: et neutr / et bonum: et illa qdem in
gaudio: in desideio hec gsistit. / Ex hoc
due qda amicitie species orte st ¶ Sed i sur
gut obiectoes qda / q id turbare videtur:
quas Socrates pala infert: solutoes vo
cla inuit: 1°. Quia bonus / bono similis:
similia vo no ee amica. contra Empedocle
dictum fuit. Ubi intelligendum, no dictum ee.
similia nullo mo amica fiei: imo negatum.
q simpliciter qlibet similitudo ad amicitia
procreada sufficiat: Ite cum 2°. obiicit. bonq
seipso sufficit: g no desidat altez. vm
no amat. gre nec boni amicq est: Expo
nendum e. q hec absurditas. no ex platonis
mente sequit: sed ex Empedocli / et
Heraclito dictis: in qbus amoris deside
rium / ab amicitia no distinguunt: quare
vna cum amicitia, cupiditas pretia sit.
nec e: Plato vo amicitia / habitum que da
ee vult / ex amore diuturno gtitum. Quo
fit, ut amor sit / qoziens amicitia: Ami
citia vo inter eatq amor: in quo. multo
plq voluptatis / qm desiderii restat: Ex
quo seqt, ut q cupiat / ita delectet: itaq
amicitie habitq, no nisi ro desiderii
pritis ardore / sed delectatoem exigit:
Et go si bonq bonum / mining desiderat:
no tm mining bonq bono gaudet: quod
ad seruanda amicitie rationem plurimum
valet). / Atq hec / vna e amicitie spes

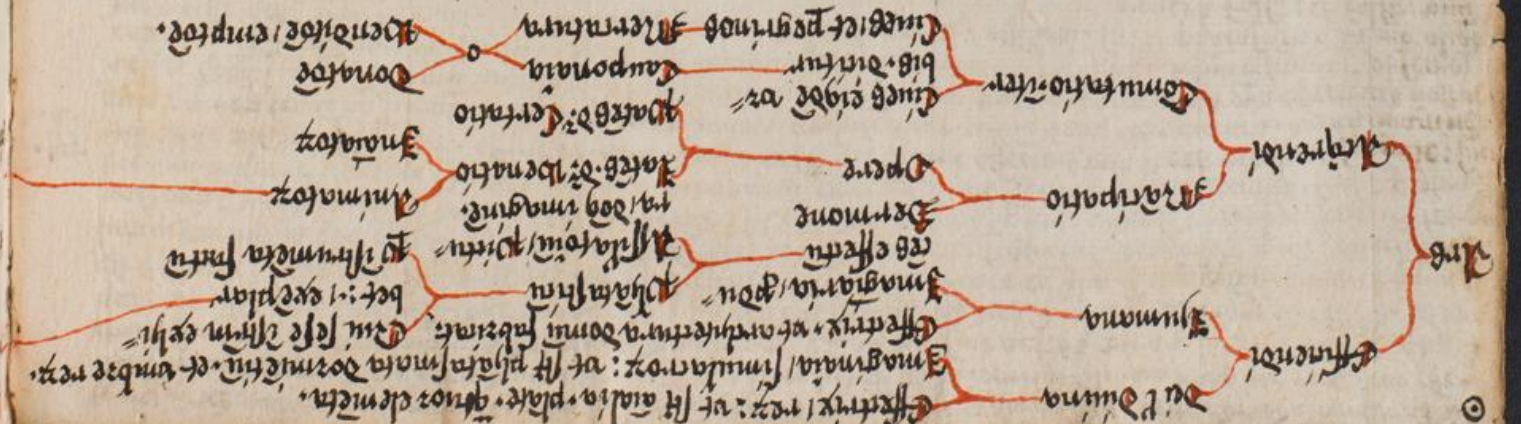

du est multiplex. Nam sophista quidam fatuus et inepta est: quod optat
in sermonibus revolutione. certe suspitione plurima metuque reportat: ne forte ignoret illa quam aliis scire
se simulat:/ Bonum quidem simplicis historiam: alter ironiam simplicis opposui imitatorem ponens:/ Quique duo
gnia cogitati mihi se offerunt iter. Long quidem publice prolixa orde apud plm ironia vetes: Alter pua
tim minutis quibusdam captiunculis cogres cum qui cum ipso disputat
inter bonum videlicet et bonum: in
studio potius quam desiderio constituta:/
Est et altera quam desiderium plus quam vo
luptatibus includit: inter neutra bonumque
exercies. Quae quidem qua ratione fiat et
cuius gratia et per quid: in textu satis patet:
describit illam primo. ut opinio corrigit:
deinde paulatim emendat. Nam cum dixisset,
neutra per malum inimicum removendum
amare bonum amicum quasi bonum sit
mali remedium:/ textus bonum amicitiae
gratia: statim dictis obiicendo corrigit:/
Ubi primo docet amicitias esse (quae ad
homines dirigunt) imperfectas esse et imagi
nes amicitiae: quae ad ipsum primum bonum
rexque omnium respicit auctorem: quod primo
amat: et causa est. ut amicet. hoc omnia
Et quisquis aliquid amat: ipsum primum
tum fine amoris habet: nam a primo bono
bonum omnibus inest: a primo pulchro gra
singulis adest: bonitas vos trahit nos:
allicit pulchritudo: Non quia ista nos ipso
ra monet: sed primum illud in istis trahit
et allicit illud itaque in istis sit. atque ex
istis non ista amamus. In quo Platonis
nri pietas in deum summaque religio. mu
rifice fulget:/ Ostendit praeterea non sup nos
altiora gra. amicos esse: neque. n. primum bo
num. boni altiora gra exoptaque. Iste. non per
malum removendum. bonum cupes: quae
cria omnia malo (et rex natura) sublato: re
staret bonum (suapte natura) gratum: et
appetitio in eo quod minus bonum. ad bonum ma
ius sequendum trahet: non. n. malum est
quod summum boni excitat appetitum: sed ipsum
minus boni egestas. ad sui repletionem
in summum bonum conitit: quae quidem non malum
quia nunquam malum ad bonum. et gratum ad con
tra: sed inchoatio boni potius nuncupa
da. Postremo. l. q. This ad emen
datorem illatis: primum primum quoddam idcirco
amicitiae perfectum investigandum: inquit. n.
cognatorem. et naturae quaerentia. a
micitia parte: de qua satis in principio
dixi:/ Nostro iuvenes illos/ ado
lescentes quos mordet: qui ignoret. quod melio
amandum sit. quam amicitia una. quo pacto
honestae. stabiliterque gerentur: et antequam
hoc discat. temere. procariter. et petulan
ter. amicitiam iniere putentur:/ Sed ne
illos festos sibi reddat: clam ista signi
ficavit: et scripsit. una cum illis replen
dit:/ qq. a. Doctes. hippothales. Cte
sippus. Menexenus. Lysis:/ Doc. qq.
Quam ex academia. lyceum usque per a.
ipsa suburbia proficiscerer. rus. f. f.
Ego vos Menexenum sedere apud Lyside
inspicies. inquit. uter vestrum maior na
tu: rus. uter vestrum ditior sit. haud quam
interrogabo: amici namque estis: ami
cos vos. omnia omnia. Singula (in .lo. b.
quibus prudentes sumus) cuncti nobis credet:
quae vos ignoramus. nemo nos (ut libet) age
re permittet: nos et ipsi non nobis: sed
aliis ministratibus permittere:/ Alicu
i ne homini amici erimus. amabitque nos
aliquis in his rebus. in quibus inutiles .d.
sumus:/ Nunquam:/ d. Quida equos
desiderat. aliquis canes. alius aurum. alius
honores:/ Hoc praefatio: acquirendos at
amicos desiderio flagro: quae bonum a
micum habere malim: quam Darii aurum. .g.
.g.:/ Poeta nos tam pares et duces
sapientiae sit. Dicunt profecto non male.
duo quae amici sint. admonet: homines
praeter. gentiliatibus dei ductu. amicos
fieri volunt: sic. n. ainunt/ Deus similem
sibi ad similem agit. et notum facit. Atque
haec est eorum sententia. qui de natura. et uni
verso tractarunt:/ Dissimile/ simili. nunquam .h.
sit amicum esse:/ nec:/ Id est significant
(qui sic sibi. h. amicum esse dicunt):/ quia
solus bonus/ soli bono. amicus: malus
aut. nec bono/ nec malo unquam re

sibimet qtradicre:/ Quod illu sapiore illu denoiabiq: ciuile ne/ an ppiare: Tlie. Populare: Ho. Altez vo so-
phon (.i. sapiete) an sophisticu: Tlie. Sapiete qdem vocie illu no licet: qnquide ignorate/ illu posuiq: Ami
vo sapiete imitat: agnometu qdda illiq sile sortiet: ac demu itelligo. hur ipm prozsq et reuera Sophista
appellari dcit. Ho. An no vt sup/ ita nuc nome eiq colligabiq: a fine itez ad pnciptu qplcates: Tlie. Ouo. Ho. Is
demu Sophista vc definiet: q gnatoem eiq et stirpe et ista assueabit: Sophista e qui in sermoibq otradicre:
.41. uera amicq efficit: .41.e.f. Doctra
.e.f. Vtz amicq/ aliq amicq e. nulliq gra/ et
pp nihil: an gra aliq/ et pp aliqd: Me.
Certe. aliq causa/ et pp aliqd:/ Do. Egro
tate medici amicu ee dicuq/ pp morbu:
et egrotas (sanitatiq gra) media e ami
cq re. Di amicu/ aliq gra e amicu. sz
amici: nugd et illud itez. amici causa
amicu cit: Me. Certe. Do. Retatu est.
vt hor prozgressu/ ad pnciptu qdda p
ueniag. qd no vltra i amicu aliud refe
rat: sed in ipm qd pmu amicu e. singu
la q dicuk amica. respiciat. hoc e qd mo
diceba qsidanidu: ne reliq oia (q amica
gra illiq poxeiq). tu simulacra qda eiq
not deripiat: illud at pmu/ reuera sit
.g. amicu. g: Quapp reuera amicu: nulliq
amici gra est amicu: .42.d.
.42. Epitome in Theeteu: de Scietia:
.d. Dialogq de scietia insurgit altiq: vbi
quid scia no sit/ qd sit/ et vnde/ et quo
disputatu repies: Socrates qdem quid
.44. scia sit. iterrogat. .44.g. Deple
.g. definitoes Dricntie reddut: a sopli
stis .1.a. dicit sciam ee/ singulas
(q discuk) facultates: .2.a. dicit sciam
ee/ sensu: .3.a. opione vera: .4.a. opio
ne vera (cu sermoib prolatoe): .4.a.o
pinione vera (cu discursu p elemeta):
.6.a. opione vera (cu differetie imagiatoe).
.7.a. opione vera (cu scia differtie):
deniq redarguti: videdu e qd plato
docrat: appe in 6. lib. de rep. duo rez
gna pnt: itelligibile sz et sensibile.
Illud stabile/ et iozpeu: hoc mobile/
corporeaq. Via ad illud noscendu/ ra
tione vocat: via ad hoc/ sensu. Notio
ne eorem illiq itelligetia: huiq opio
ne:/ Sed vtruq genq/ diuidit bi
faria. Vult. n. esse itelligibile p
mu: et .2.m: in eo ideas. i. diuine
mtis spes/ notioneq/ et mtes alias

.1. et alias. gtineri: in hoc. nuos/ et figu
ras (sumeri appe/ et figure. quis in
corpalia sint. cu qdiuisione aliqua susci
piunt: no pari dignitate (qua ipsibiles
substatie) censenda sit). Illoz gnitoem
pro noie) itellectu: hoz/ cogitatoem itelle
ctuale vocat: Sensibile q pari diuisioe
partit: in pmu sz: et .2.m in .2.o locat
corpa oia/ corporeaq: in .2.o vmbras/ et
imagines corpu. sue in aqua/ sue in
speculis appareat: et eas ita se habere
ad corpa: vt mathematica/ ad diuina.
existimat. Preptoem corpu. credulitate
ipe noiat: vmbrax. imagiatoem:/ De
inde circa vmbras corpu. vl corpa. lma.
thematica. sciam ee negat: sed i solo i
tellectu diuinoz. ca locat. (Qd et i hoc
dialogo significauit. in pn.: cu sciam/ et
sapiam. idem ee ponet): ma sapiam. ee
diuinoz gtcplatoem vbiq testatur: Quo
vo differat itellectq ipse (.i. scia)/ ab opioe:
i libro de natura. his verbis ondit:/
Di itellectq/ vaq opio. duo res sit: nctr
i ideas p semet itellectu potiq/ q sensu
coprehendi: Dim vo (vt qbqda videt.)
va opio ab itellectu. nil differt: oia q hor
corpea sentiq. certa habenda sit: Ded
opinoz. duo ee dicda: pptea q utraq/
magna differtia distat: qppe. & altez.
doctrina nobis insinuat: altez. psuasios
assuptio: altez: qdem sp cu ratione va:
porro sine vlla roe altez: altez eoz. nulla
roe traduribile: altez. nutas incertuq.
Quid. q recte opiois/ oib ho ptiteps:
itellectq at. dei ppq/ et paucoz admodu
electoz hoim.: Eade ferme i Menone
philebogq testatur). Quid q Scia:
est:/ Diuinaq rez (certa roe) qplsesio:
her i itellectu. pmo/ et sp: in ratione.
.2.o. ner sp. sta ratio. cu inter itellectu
opioneq. sit media: quoties ad fiora
porrigit. opiois replet erroibq/ et di

.39. Ho. Ho. Ho

est districtū: definitorem (vt qdā tradūt) arte pīs: q̄ diu ꝛo cōe
(q̄ qdā a quōrūq̄ sēuīt) habebis. The. Hyc recte hymēi qdā, rōnem vocari existimo. Do. Cui at cū recta opione differētia
aripit: idipm deinde sciet. qd pg opinabat. rr. The. Cōsentaneū est. b.
Do. Dic fatū ē. scīam nos ārtibq: opione recta, cū scīa dicit, sine differētie, sine cōgnōq; alīa scīa sit. The. Nec
uina cogitāte desistit: cū ꝛo ad mēte, ribq; nō sensibus pturietibq; succurrit. qve
(sui ducem) gūtitur. diuinoꝝ agnitio aiaq; fēta, nō corpū speculat. potissi
ne haurit: qua ꝓpo nōie (in mēte) mū at arti mee inest hoc posse videli
sapiam: in rōe) remisīstia plato cet diligēter examinare. vtq; simula
riuurpat: Et ideo de obstetricia fa chr qdā, falsūq; an ferūdū ac verū in
cultate (p quā remisīmur). hoc in uenis cogitatio pariat. g. Desū ais. g.
dialogo disputauit: vt nō mō qd scīam ēe. The. Aio. h. Do. Dica. h.
scīa sit: vez cria. quo acqrat. itelli (nec gtēnēda qdem) q; nihil in seipso.
gēmg: imo. et vnde sit, et p quē. ex vnū certū est. nec recte ipm (ex se)
plicuit: dū dicēt Socrate (dei iussu) hoc qdā, aut quale qd denotare potes:
obstetricēo munē fungi. Est g scīa sed ex latore, motuq; et alterna gmix
diuinoꝝ (certa rōe) gpēsio. ī mēte resi tione fiūt oia, q ēe dicīq (nō recte de
dēs, in rōem pflues: a deo mēti iser noiantes). nihil. n. ē vnq: sp aut
ta. a dialectico pceptore, in rōem (deo fit. Et in hoc oēs p ordīne sapie
aspirāte) reducta: rōem ī mēte dirigēs. tes (excepto p menide) gsenserūt:
mēte cū diuinitate cōiūgēs: finis epi protagoraz. heraclitū. Empedocles.
tomes. c. h. a. Euclides. Terpsio. a. et poetaz (in vtroq; poemate) sumi:
Socrates. Theodoro. Theeteto: Eucli. ī comedia. Epicharmo: homerū ī tra
Super (o Terpsio) an pridē rure. b. gedia: nā cū Oceanū dicēt deoꝝ gna
venisti: rr. (b. Paucis diebus Socra tione torem. et matre Tethym:
tes anq; e vrbe discēdēt, obuia factus oia ex fluxu, motuq; genita pdicauit.
Theeteto. cū eo disserui: dein mihi Quis g adūsq; fatū exercitū, eiqs duc. h.
Athenas profecto. rōnes disputatoris Homerū pugnāe audeat. qui ridiculū
illis singulas enarrauit. Terp. Sed q habeat? pserti cū her
nā sermones: nū refere potes. Eucl. huic sermōi, argumēto ēe possint:
No vobis (p Iouē): sed literis. Eteni do q videri ēe, atq; ēe. motū pbet: nō ēe
mū reūsq: statim cōmentarius eos per at, et interire. qes: ignis. n. calorq;
strinxi. c. Hic (o Terpsio) liber ē non (qui alia gignit, et regit) ipse ex lati
ita oposito. quasi Socrates mihi one, frictōeq; efficit: hic at motū
referat (vt reuera retulit): sed qui ē. In nō her ignis orīgo? The. Hec
cū illis pseus disputet. qbūcū se dis certe. Do. Quēcūq; aliū gēnēm ex
putasse mihi narrauit. Nec g mole eisdē nascit? Quid corpū habitū: an
stū esset. si inq; et inqt. cōsensit, et nō otio, et corpore corrūpit? exer
negauit. sepīg interponēt: his vitatis: tatōe aut, motuq; plurimū gseruat?
Socrate ipm, vna cū illis disputāte. f. The. Ita. Do. Ne q; habitū (disciplīa
indixi. rr. f. Do. Hoc illud ē, qd du et meditatōe (q motōes sūt) doctri
bito, nec q; clude merū ipse valeo: qd nas gsequt, seruat, atq; pficit: otio
scīa sit. rr. Theo. Hec disputandi ratio, at (i. negligētia, et pigritia) nihil
in sueta mihi ē: et assuescē nūc etas. h. penito discit: et siqd didicerit: obli
pbibet. (h. e. Do. Arti mee adest. qnd e. uiscit: Bonū itaq; tā in aia, q; in
ad illam. l. s. obstetricū obstetricia dili corpore, motū ē: quies nō cōtrariū d.
getia attinet: vez in hoc pstat: q ma d. rr. The. P deos. magnoque.

sensu g̃ (o Theete) · neq; opio ūq · neq; opio vera / assumpta ratio ē scia · The · Sic vt videt · Do · Siqd fetq; nobis
aliq; citra sciam (o amice) restat · an oia ia peptq; · The · Ꝑ Jouē · plura q̃ in me habem · educere te protuli · Do ·
Sicne cuncta nobis hec ars obstetricia · vana / educatōe digna / et / nata fuisse ondit · The · Dio qdē · Do · Dig̃ alioq;
deinceps r̃ — require fol · predēti · i margine · z ·

qd ista sint · admiroz · interdūq; ipsa
inspicies · tenebris offundoz · Do · Mirie · h ·
hec phi affectio ē / q admiratio dicit ·
neq; n · aliud pter hoc · ē phie pn̄m · r̃ ·
Caue ne qs gphang hec audiat · gphani
vo sit · q nihil aliud ee putat · q; qd pugno
tenē possit · actōes vo gnatoeq; et
vniū inuisibile · in centie pte neq;
accipiūt · Nec desit alii qda elegatioes ·
qz tibi mystia narraturq; su · · e · pn̄m
at deinceps cit · ex quo ea q mo dixiq ·
manat · Id at ē coz pn̄m · q vniū su /
motq ē · et aliud pter motū nihil · ·
Motq vo / spes due · et multitudīe qdem
vtraq; ifinita · potētia at / altera i agendo ·
altera in patiendo vsat · ex haz aggressu /
gpulsuq; mutuo · affectq; euenīt nuo /
infinita · spe / gemini · sensibile videli /
cet · ar sensq · qui sit cū sensibili gfinit /
atq; ggredit · Densum hec noia sit · visq /
auditq / olfactq / gustq / tactq; frigidoz
et calidoz · qs sequūt voluptates / dolo
res · cupiditates · atq; timores · aliq; affectq;
inumeri qdē sine noie · noiatiq; pmlti ·
Illud · eiusmodi sermo sibi vult · oia hec vi
deliceet · agitari · r̃ · · g · No · recordais · g ·
me nihil hoz scire · nihil q; taliū / vt
meū / mihi vendicare · Du · n · sterilis · ·
te at obstetricis ritu agito / atq; exercē ·
atq; huiq gra / te incito · et tibi singulos
sapiētū gustādas epulas offero · doner · g ·
sententia tua · i lucē educta · Cū demū edu · d ·
cta fuerit · tūc pmū examinabo · sit ne
vana / sterilisq; an fecunda et solida ·
audacter g̃ opione tua (in his q te ro · bo ·
gauero) iam pronē · r̃ · · Reliquū · c ·
est · vt de sōnis / morbisq; cū aliis /
tū insania maxīe dicā · et de eo qd
pūso mō vide / l audire / l aliter ab
lique sentire dicit · Nosti · n · i his
oibus · sermone (que sup retulī) sine
ulla gtroūsia gfutū · cū sensq v ipsis
prozsq deripiat · · tātūq abest · vt oia

q appareat cuiq · ea sint · vt cōtra · mi
hil eoz q appareat · existat · h · The · · 39 ·
Reuera negare nūq possem · q furētes
sōniatesq · falsa minū opinēt · cū illo
z nonnulli poeta ee se putet · alū (auiū
instar) volare se credat · · Cernis · q
ria ex illis (citra res veras / ac sōnia)
maxīe abigultas seqt · The · Quenā ·
Do · Ea (qua sepe te audisse existimo)
qties qrit · Qua potissimū cōiectura
ondi possit · vtr dormiaq oes / et q vigi
tamq singula sōnieq · an vigileq / et
revera iuicē disseraq · The · profecto du
bū ē · q id gectura qs discernē valeat ·
Cuncta sigde vicissim eade seq vident · ·
nā q mo disserebaq · nihil prohibet / vt
sōniates colloq videamur · et qn i sono
sonia referre nos arbitramur · mirū
in modū · hec illis silia sit · Do · Videes
iam q facile in gtroūsia veniat · qigde
vtr insonia / an res vere sint q videt
minū abigat · · Ptea cū equū tps sit
qd sono datur / et qd vigilie · · in vtroq; cō
tendit aig · pnites opiones / vt veras asse
rere · qobrē par tps / hec va dicīq · par
et illa · et in vtrisq; silr affirmaq · The ·
Dio · Do · Eade q; de morbis / furibusq;
ratio est · nisi q tps impar · The · Recte
admodū · · Do · Cunqd logitudie / breui
tate ve tpis · vez determiat · The · At
istud / plurimū ridiculū eet · r̃ · · d ·
Do · r̃ · Qd acridit (o Theodore) no adū
tis · q nulla vnq; sermo a me manat ·
sed ab eo sp q mecū disputat · Eqde sto
nihil · pter exiguū ādda · hoc ē · a sapiēte
aliquo artifice qmodē īrōne · r̃ · · bo · t ·
Do · Nobis (o Theodore) sermo ia ex agu
stiore · aplior iminet · Theo · Ar nō otiosi
sumo · Do · Videmur · · Et sepe alias
hor aiaduti · et nūc maxīe · q qtūq diu
i phia versati sit · cū pmū iudicioz ātq
igrediūt · ridiculi rhetoresq · causidici
prozsq apparet · Theod · Qua rōe hor ais ·

Fol. 439

(p seipsam) aliam. corone i. oibus iudicare. Do. rr. prolixa gui disputatoe me liberasti: pgq tibi videt. aia/qda
per seipsa audiuit. nonulla p corpis vires apprehende. Hec vtiq mea sentetia erat: Quoz i nuo cen
tia poris: Hec sane maxie ad oia sequit. Thc. Eoz q ipsa p se aia affectat et assequitur. Do. Quid. et
sile dissileq. et idem et altez: Thc. Et hec. Do. Quid. pulchr/et turpe. bonuq et malu. Fol. pred. T.

gnitod uiteh eq: ynd Do. videt hi q in iudiciis et foro. ab
pbis. vir (vulgo) ridiculq habet:
partim qz supbq/detepto zq appa
ret: ptim qz q pala sit. ignorat/et
abigit: At cu is aliquē. ad supera
erigit. et ille sponte cu eo (singulos
dimissa litigioz discussoe) (qua qrit
in quo. ego te/aut tu me lesis) ad ipsa
iusticie/cu sticieve speculatoem aste
dit. qd vtraq sint. quo ab alis oibq
inter se discrepet. rr: qn inq opor
tet. de his oibq roem redde pusilla
ninu illu causidicu: tur sane vicissim
penas pho pendet. Vertigine. n.
patit/ab excelsa specula/caligatibq
oculis (vtpote q supne p spice sit iso
lita). meret. rr: quo circa risu mo
uet oibq (qui libere/et procul a seruili
vita. educati sit): Hec vtriq qdi
tio: Altera qde hoib illiq. libertate/et
otio e educatq: que phm vocas. Qui cu
(reuera) vituperari no debeat: tu fatuq/
et inepto apparet. qtie seruiq seruilia
aggdit. misteria: cu neq stramenta cu
sarcinas colligae. neq codimeta obsoni
ozu cofice. neq adulatoia blandimeta o
boz q fingie calleat: Altera est (masidi
ri/et) hoib illiq coditio. q her expedite/
celeriteq submistrae pt. rr. Thc.
Di ceteis hoibq eaq diis (o Socrates)
eque/ar mihi p suades: pax aplioz/
et mala pauioza. inter hoies nascent.
Do. At ipossibile e (o Theodere).
mala penito extirpai: nia bono oppo
situ aliquid ee sp nite est. Neq tu illa.
apud deos. locu habe pnt: natura vo
mortale/regione eq i hoe nitaio cir
cueut: Quare conadu e: vt hic illur.
q celeriie fugiaq. fuga at e: vt deo
siles (pro viribq) efficiamur. deo siles
efficit. cu prudetia/iusticia/sil et sanctitas.

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimeters 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black